

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา

ศูนย์ประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา / THE BAR ASSOCIATION INFORMATION CENTER

เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๑ ปีที่ ๓๑ ฉบับที่ ๓๔๖ ■ โทร. ๐ ๒๕๘๗ ๖๘๑๐, ๐ ๒๕๘๗ ๖๘๐๑-๗

<http://www.thethaibar.or.th>

“แรงงานไทยสามัคคี สุดยอดองค์กรราชัน ก้าวทันเทคโนโลยี ๔.๐”

คำขวัญวันแรงงานแห่งชาติปี ๒๕๖๑

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

สร่งน้ำพระพุทธรูปเนื่องในเทศกาลสงกรานต์ ประจำปี ๒๕๖๑

นางเมทินี ชโลธร เลขาธิการเนติบัณฑิตยสภา นายสัตยา อรุณธารี ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ และนางศิริอร มณีสินธุ์ บรรณารักษารจลสารชาวเนติบัณฑิตยสภา ได้สร่งน้ำพระพุทธรูปเนื่องในเทศกาลสงกรานต์ ประจำปี ๒๕๖๑ เพื่อความเป็นสิริมงคล ณ บริเวณโถงชั้น ๑ อาคารเนติบัณฑิตยสภา ในวันจันทร์ที่ ๙ เมษายน ๒๕๖๑ ในการนี้ อาจารย์ผู้บรรยายของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา นักศึกษา พนักงานเนติบัณฑิตยสภา ร่วมสร่งน้ำพระพุทธรูปด้วย

เปิดการอบรมเตรียมความพร้อม
ความรู้สำหรับการศึกษาระดับ
เนติบัณฑิต

นายประเสริฐ เสียงสุทิววงศ์ เลขาธิการสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา กล่าวเปิดการอบรมเตรียมความพร้อมความรู้สำหรับการศึกษาระดับเนติบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายอาญา ณ ห้องรพีพัฒนศักดิ์ ชั้น ๓ อาคารสถานศึกษาและฝึกอบรมเนติบัณฑิตยสภา ในวันเสาร์ที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๖๑ เพื่อให้ นักศึกษาทราบหลักการสำคัญในการศึกษากฎหมายพิเศษและทราบหลักและวิธีการศึกษา

กฎหมายในกลุ่มกฎหมายสารบัญญัติในระดับเนติบัณฑิต โดยมี ดร.กนก จุลมนต์ รองเลขาธิการสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ให้คำแนะนำในการศึกษา แก่ผู้เข้ารับการอบรมด้วย

เนื่องจากปก

โกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง*

“วันแรงงานแห่งชาติ”

วันแรงงานแห่งชาติ ตรงกับวันที่ ๑ พฤษภาคมของทุกปี เป็นวันที่ระลึกถึงผู้ใช้แรงงานซึ่งถือเป็นฝ่ายผลิตที่สำคัญในการผลักดัน ช่วยส่งเสริมพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ ซึ่งในต่างประเทศนั้นในวันแรงงานมานานแล้ว โดยเรียกว่า วันเมย์เดย์ (May Day) มีจุดกำเนิดมาจากการต่อสู้ของชนชั้นกรรมาชีพในยุโรปและอเมริกา ในยุคของ “การปฏิวัติอุตสาหกรรม” จากสังคมเกษตรไปสู่สังคมอุตสาหกรรมที่ส่งผลให้ผู้คนอพยพจากการผลิตภาคเกษตรกรรมไปเป็นแรงงานภาคอุตสาหกรรม ซึ่งผู้ใช้แรงงานต้องทนกับการถูกกดขี่ขูดรีดจากนายทุนโรงงานอุตสาหกรรม เช่น ถูกบังคับให้ใช้แรงงานเยี่ยงทาสต้องทำงานหนักถึงวันละ ๑๔ - ๑๖ ชั่วโมงโดยไม่มีวันหยุด รวมทั้งไม่มีสวัสดิการและมาตรฐานคุ้มครองความปลอดภัยในการทำงานจนทำให้มีการเคลื่อนไหวเพื่อต่อสู้การกดขี่ขูดรีดแรงงานและให้ลดชั่วโมงการทำงานลง ซึ่งแนวความคิดนี้ได้ขยายไปหลายประเทศทั้งในยุโรป อเมริกา ละตินอเมริกา ญี่ปุ่น และออสเตรเลีย

เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๒๙ คนงานแห่งเมืองชิคาโก ประเทศอเมริกา ได้นัดหยุดงานครั้งใหญ่และจัดการชุมนุมเดินขบวนเพื่อเรียกร้อง “ระบบสามแปด” คือ ทำงาน ๘ ชั่วโมง พักผ่อน ๘ ชั่วโมง และศึกษาหาความรู้ ๘ ชั่วโมง การต่อสู้ครั้งนั้นอำนาจรัฐนายทุนได้ใช้กำลังเข้าปราบปรามอย่างรุนแรง แต่หลังจากนั้น สหพันธ์คนงานแห่งอเมริกาก็ได้ฟื้นฟูการต่อสู้เรียกร้องระบบสามแปดอีกครั้งหนึ่ง โดยมีมติให้เดินขบวนทั่วประเทศในวันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๓๓ ขณะเดียวกันในช่วงนั้นก็เริ่มมีแนวคิดที่จะประกาศวันที่แน่นอนให้เป็นวันสามัคคีต่อสู้ของขบวนการกรรมกรทั่วโลก จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๔๓๒ ที่ประชุมของสภาสังคมนิยมสากล ณ กรุงปารีส ฝรั่งเศส ได้มี

* รองโฆษกสำนักงานอัยการสูงสุด, อัยการพิเศษฝ่าย

อ่านต่อหน้า ๔

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๑ ปีที่ ๓๑ ฉบับที่ ๓๕๖

สารบัญ

- ๒ ข่าวเนติบัณฑิตยสภา
- ๓ สารบัญ รายชื่อผู้จัดทำ เนื่องจากปก
- ๔ เนื่องจากปก
- ๕ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ
- ๑๐ คำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจ
- ๑๒ เจาะฎีกาเด่น
- ๑๔ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย
- ๑๖ บทความเรื่อง “ฎีกาที่เป็นบรรทัดฐาน”
- ๑๘ ข้อสอบพร้อมคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๙ (สนามใหญ่) วิชากฎหมายอาญาและกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ วันเสาร์ที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๐ ข้อ ๗ - ๑๐
- ๒๒ มุมข่าว
- ๒๓ ข่าวเนติบัณฑิตยสภา
- ๒๔ บรรณาธิการแถลง

คณะผู้จัดทำ **อนุกรรมการประชาสัมพันธ์** ที่ปรึกษา นายชัยวัฒน์ เกตุปรัชชาสวัสดิ์ **ประธานฝ่ายอำนวยการ** นายสัตยา อรุณชาติ รองประธานฝ่ายอำนวยการ ● นายกฤษฏา บุญสมิต **ฝ่ายอำนวยการ** นายสุรพันธ์ ทิมกระจ่าง ● นายปรเมศวร์ อินทรชุมนุม ● นายมันเกียรติ ธนวิจิตรพันธ์ ● นางศิริอร เทชะบำรุง มณีสินธุ์ ● นายพงศ์พิเชษฐ จันทพรกิจ ● นายโกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง ● นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ ● ผศ.ดร.ศรีพัชรา สิทธิกำจร **กองบรรณาธิการ บรรณาธิการ** นางศิริอร เทชะบำรุง มณีสินธุ์ **ผู้ช่วยบรรณาธิการ** ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง ● นายนิรันดร์ วุฒิวัฒน์ ● นายรังสิขัย บรรณกิจวิจารณ์ ● นายมนต์ชัย ชนินทรลีลา ● นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ ● นายอำนาจ เนตยสุภา ● นางสาวมาติกา ธนเดชากุล ● นายทีปกร โกมลพันธ์พร ● นางปฐมณ เดชเคโซ ● นายไตรวิจิตร ผู้จินดา **ฝ่ายดำเนินการ** นางพรพรรณ แต่งอ่อน ● นายสิทธิฤทธิ์ ไสรวงษ์ ● นางวาสนา เกตุแห่ง **การจับ** นางกฤติญา โพธิ์งาม **กะเบียน จัดส่ง** นางฉิมชา โชคชัยมาดล

มติในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๓๓ เป็นวันเดิมนวนเรียกเรื่องให้ลด ชั่วโมงทำงานตามที่สหพันธ์คนงานแห่งอเมริกาได้กำหนดไว้แล้ว จึงถือว่า ๑ พฤษภาคม “วันกรรมกรสากล” เป็นสัญลักษณ์แห่งการ สามัคคีต่อสู้เพื่อปลดปล่อยชนชั้นกรรมกร ซึ่งกรรมกรทั่วโลกจะ จัดให้มีการชุมนุมเดิมนวน เพื่อสร้างวัฒนธรรมการต่อสู้เพื่อปลด ปล่อยจากการกดขี่ขูดรีดของระบบทุนนิยม

สำหรับในประเทศไทย เมื่ออุตสาหกรรมได้ขยายตัวขึ้น ผู้ใช้ แรงงานก็มีปัญหาหนักขึ้น รวมทั้งปัญหาแรงงานก็มีความสลับ ซับซ้อนยิ่งขึ้น จนทำให้ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ประเทศไทยก็ได้เริ่มมีการ จัดการบริหารแรงงานซึ่งเป็นการจัดสรรและพัฒนาแรงงานรวมถึง คุ่มครองดูแลสภาพการทำงาน เพื่อสร้างรากฐาน และส่งเสริมความ สัมพันธ์ระหว่างนายจ้างกับลูกจ้าง โดยเริ่มมีการจัดการบริหาร แรงงานขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อรัฐบาลได้ออกพระราชบัญญัติจัดหา งานประจำท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๗ ได้มีการจัด ตั้งกรรมกรขึ้น โดยทำหน้าที่ด้านการจัดหางานและศึกษาภาวะ ความเป็นอยู่ของคนงานทั่วไป พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยรัฐบาลได้มีการ ประกาศใช้พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ฉบับแรก พ.ศ. ๒๕๐๘ และปีเดียวกันนี้ได้มีการจัดตั้งกรมแรงงานขึ้น อีกทั้งประกาศใช้พระ ราชบัญญัติกำหนดวิธีระงับข้อพิพาทแรงงาน ในปัจจุบันใช้ พระราช บัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งการบริหารงานอยู่ใน ความรับผิดชอบของ กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวง แรงงานและสวัสดิการสังคม (ชื่อในขณะนั้น)

โดยในวันที่ ๒๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๙ คณะกรรมการการ จัดงานที่ระลึกแรงงาน ได้จัดประชุมขึ้นพร้อมทั้งมีความเห็นตรงกัน ว่าควรกำหนดให้วันที่ ๑ พฤษภาคม เป็นวันระลึกถึงแรงงานไทย จึง ได้มีหนังสือถึงนายกรัฐมนตรีขอให้รับรองวันที่ ๑ พฤษภาคม จนเป็น ที่มาของวันกรรมกรแห่งชาติ และต่อมาก็ได้เปลี่ยนเป็นวันแรงงาน แห่งชาติ และในปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ก็ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติ กำหนดวิธีระงับข้อพิพาทแรงงาน ซึ่งได้กำหนดให้ลูกจ้างมีสิทธิ์หยุด งานในวันแรงงานแห่งชาติด้วย จนกระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้เปิดให้ มีการฉลองตามสมควร จึงมอบให้กรมแรงงานที่ขณะนั้นสังกัด กระทรวงมหาดไทยจัดงานฉลองวันแรงงานแห่งชาติขึ้นที่สวนลุมพินี โดยมีการทำบุญตักบาตร มีนิทรรศการแสดงความรู้ และกิจกรรม อื่น ๆ อีกมากมาย

โดยแต่เดิมนั้นการบริหารแรงงานอยู่ในความรับผิดชอบของ กระทรวงมหาดไทย แต่รัฐบาลได้เล็งเห็นว่าควรจะมีการยกระดับ หน่วยงานเพื่อให้มีงบประมาณและเจ้าหน้าที่สำหรับการดูแลผู้ใช้ แรงงานอย่างพอเพียง ในวันที่ ๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ จึงได้มีการ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้จัดตั้งกระทรวงแรงงานและ สวัสดิการสังคมขึ้น (ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๔๕ เปลี่ยนชื่อเป็น กระทรวง แรงงาน) เพื่อให้การบริหารงานมีความก้าวหน้าทัดเทียมนานา ประเทศ และมีหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. การจัดหางาน ด้วยการช่วยเหลือคนว่างงานให้มีงานทำ

ช่วยเหลือนายจ้างให้ได้คนมีคุณภาพดีไปทำงาน รวบรวมเผยแพร่ ข่าวสารเกี่ยวกับการทำงาน หน่วยงาน ภาวะตลาดแรงงาน

๒. งานแนะแนวอาชีพ ให้คำปรึกษาแก่เยาวชนและ ผู้ประสงค์จะทำงาน เพื่อให้สามารถเลือกแนวทางประกอบอาชีพที่ เหมาะสมตามความถนัด ความสามารถทางร่างกาย คุณสมบัติ บุคลิกภาพ และความเหมาะสมแก่ความต้องการทางเศรษฐกิจ

๓. การพัฒนาแรงงาน ส่งเสริมพัฒนาฝีมือแก่คนงานและ เยาวชนที่ไม่มีโอกาสศึกษาต่อโดยการฝึกแบบเร่งรัด

๔. งานคุ้มครองแรงงาน วางหลักการและวิธีการเกี่ยวกับ ชั่วโมงทำงาน วันหยุดงาน ตลอดจนการจัดให้มีสวัสดิการต่าง ๆ

๕. งานแรงงานสัมพันธ์ ทำการส่งเสริมและสร้างสัมพันธ์ อันดีระหว่างนายจ้างกับลูกจ้างให้ทั้งสองฝ่าย เข้าใจถึงลักษณะและ สภาพของปัญหา ตลอดจนวิธีการที่เหมาะสมที่จะช่วยขจัดความ เข้าใจผิดและข้อขัดแย้งอื่น ๆ

กิจกรรมวันแรงงานแห่งชาติปีนี้ มีริ้วขบวนของผู้ใช้แรงงาน จากสถานประกอบการลูกจ้างแห่งประเทศไทย ๑๕ แห่ง สหพันธ์แรงงาน รัฐวิสาหกิจแห่งประเทศไทย และกลุ่มแรงงานนอกระบบกว่า ๕,๐๐๐ คน ถือป้ายข้อความแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ เนื่องในวัน แรงงานแห่งชาติ ปี ๒๕๖๑ ภายใต้คำขวัญ “แรงงานไทยสามัคคี สดุดีองค์กรราชัน ก้าวทันเทคโนโลยี ๔.๐” เคลื่อนขบวนออกจากสนาม ม้านางเลิ้ง มุ่งหน้าไปยังลานคนเมือง ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมวันแรงงานแห่งชาติ ซึ่งมี พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์ โอชา นายกรัฐมนตรี เป็นประธานเปิดงาน และรับข้อเรียกร้องจาก ผู้ใช้แรงงาน บรรยากาศเป็นไปด้วยความคึกคัก มีการจัดกิจกรรม ของหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งการให้ความรู้ด้านกฎหมายแรงงาน นิทรรศการและกิจกรรมบันเทิงต่าง ๆ มากมาย

*****

แหล่งข้อมูล

- เว็บไซต์ <https://alivearound.com> (สืบค้นเมื่อ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๑)
- เว็บไซต์ <https://ienergyguru.com /2016/05> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๖๑)
- เว็บไซต์ <https://www.voicetv.co.th/read/9370> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑)
- เว็บไซต์ <https://highlight.kapook.com/view/23219> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑)
- เว็บไซต์ <https://news.thaipbs.or.th/con- tent/271966> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑)
- เว็บไซต์ <http://www.mol.go.th/ content/69517/1525173755> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๖๑)

ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ

ดร.รณกฤต วรณัชชากุล*

อำนาจของนายอำเภอซึ่งเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อมีผู้กล่าวโทษในคดีอาญา**

ข้อเท็จจริง

นาย ส. ที่ ๑ กับพวกรวม ๓๑ คน เป็นโจทก์ฟ้องนาย ปี ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน เป็นจำเลยต่อศาลในข้อหาฉ้อโกงประชาชน และความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยในคำฟ้องระบุว่านายปี ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน ได้ร่วมกันหลอกลวงโจทก์ว่า สามารถฝากบุตรหลานของโจทก์เข้าทำงานที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้โดยไม่ต้องสอบแข่งขัน แต่โจทก์จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการดำเนินการให้แก่ นายปี ที่ ๑ กับพวก โจทก์หลงเชื่อตามคำกล่าวอ้างของนายปี ที่ ๑ กับพวก จึงได้จ่ายเงินให้กับนายปี ที่ ๑ กับพวก แต่ภายหลังปรากฏว่านายปี ที่ ๑ กับพวก ไม่สามารถดำเนินการฝากบุตรหลานของโจทก์เข้าทำงานตามที่กล่าวอ้างและไม่สามารถคืนเงินให้กับโจทก์ได้ โจทก์ จึงได้ฟ้องนายปี ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คนต่อศาล ต่อมานาง ดี ซึ่งเป็นพี่สาวของนายปี และนางซี ซึ่งทั้งสองถูกนาย ส. ฟ้องเป็นจำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ต่อศาลในคดีข้างต้นดังกล่าว ได้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมประจำอำเภอ โดยกล่าวอ้างว่า ฝ่ายนาย ส. และโจทก์ ได้ยอมรับว่าได้จ่ายเงินให้กับนายปี ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน เพื่อให้ตนเองหรือบุตรหลานเข้าทำงานที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยโดยไม่ต้องสอบแข่งขันอันเป็นการกระทำที่มีเจตนามิชอบและเป็นการผิดกฎหมาย นางดีจึงได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อนายอำเภอ เพื่อให้ดำเนินการทางกฎหมายกับบุคคลทั้งสี่ดังกล่าว

ข้อหาหรือ

นายอำเภอจึงขอหาหรือว่า อำเภอมีอำนาจหน้าที่ต้องปฏิบัติอย่างไร หรือผู้ร้องสามารถดำเนินการได้อย่างไรบ้าง

คำวินิจฉัยของสำนักงานอัยการสูงสุด

จากข้อเท็จจริงที่นางดี ได้ร้องเรียนและกล่าวอ้างว่า ฝ่ายนาย ส. และโจทก์ ได้ยอมรับว่าได้จ่ายเงินให้กับนายปี ที่ ๑ กับพวกรวม ๓ คน เพื่อให้ตนเองหรือบุตรหลานเข้าทำงานที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยโดยไม่ต้องสอบแข่งขัน อันเป็นการกระทำที่มีเจตนามิชอบและเป็นการผิดกฎหมาย ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๘) “คำกล่าวโทษ” หมายความว่า การที่บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีบุคคลรู้ตัวหรือไม่ก็ดี ได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งขึ้น หมายถึงบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้เสียหายอาจกล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีบุคคลกระทำความผิดทางอาญาอันเป็นความผิดอาญาแผ่นดินขึ้นได้ หากนายอำเภอพิจารณาแล้ว เห็นว่าการกระทำของนางดี จึงเข้าลักษณะเป็นคำกล่าวโทษต่อนายอำเภอ ซึ่งเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๑๗) จึงมีอำนาจรับคำกล่าวโทษได้ตามความในมาตรา ๑๒๗ ประกอบมาตรา ๑๒๔ โดยที่มาตรา ๑๒๔ วรรคสอง กำหนดว่า เมื่อมีหนังสือร้องทุกข์ยื่นต่อเจ้าพนักงานเช่นกล่าวแล้ว ให้รับจัดการส่งไปยังพนักงาน

* น.บ. (ธรรมศาสตร์) น.บ.ท. D.S.U. (PANTHÉON-ASSAS (PARIS III)) สาขากฎหมายแพ่ง, D.E.A. สาขากฎหมายเอกชน, DOCTORAT EN DROIT PRIVÉ (NOUVEAU RÉGIME) (STRASBOURG) (เกียร์ตินิยมตีมาก) สาขากฎหมายเอกชน, อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายสัญญาและหารือ ๑ สำนักงานที่ปรึกษากฎหมาย

** สำนักขอหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุด เลขรับที่ ท.๖/๒๕๖๑

สอบสวน และจะจดหมายเหตุอะไรไปบ้างเพื่อประโยชน์ของพนักงานสอบสวนก็ได้ ดังนี้ นายอำเภอจึงขอที่จะส่งหนังสือร้องเรียนพร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้พนักงานสอบสวนท้องถิ่นที่ความผิดเกิดขึ้น ตามมาตรา ๑๘ เป็นผู้ทำการสอบสวนต่อไป ตามขั้นตอนและกระบวนการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

อนึ่ง กรณีดังกล่าวเป็นปัญหาในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดหน่วยงานที่จะส่งข้อหาหรือจะต้องหาหรือตามลำดับขั้นถึงผู้บังคับบัญชาเสียก่อน ซึ่งกรณีนี้ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ม. และหากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุดในประเด็นที่นายอำเภอขอหาหรือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ม. จึงเป็นผู้สามารถหาหรือไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดต่อไป หรือหากผู้ว่าราชการจังหวัด ม. จะขอคำปรึกษาอัยการจังหวัดในฐานะเป็นคณะกรรมการจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๕๓ ก็สามารถกระทำได้ จึงขอให้ นายอำเภอดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าว ในโอกาสต่อไป ด้วย

หมายเหตุ

๑. ตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญา บทนิยาม มาตรา ๒ (๘) “คำกล่าวโทษ” หมายความว่า การที่บุคคลอื่นซึ่งไม่ใช่ผู้เสียหายได้กล่าวหาต่อเจ้าหน้าที่ว่ามีบุคคลรู้ตัวหรือไม่ก็ได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งขึ้น หมายถึงบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้เสียหายอาจกล่าวหาว่ามีบุคคลกระทำความผิดทางอาญาขึ้นได้ แต่ก็มีหมายเหตุเฉพาะการกล่าวหาว่าการกระทำเป็นการกระทำความผิดอาญาแผ่นดินเท่านั้น (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๗๖๙/๒๕๕๔)^๑ เมื่อพิจารณาการกระทำของนาย ส. และโจทก์ ได้ยอมรับว่าได้จ่ายเงินให้กับนายปี กับพวกรวม ๓ คน เพื่อให้ตนเองหรือบุตรหลานเข้าทำงานที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยโดยไม่ต้องสอบแข่งขัน อันเป็นการกระทำที่มีเจตนาโดยมิชอบ^๒ มีผลทำให้นาย ส. และโจทก์ ไม่เป็นผู้เสียหายโดยนิตินัย เพราะมีส่วนในการกระทำความผิดฉ้อโกงประชาชน ที่นายปี กับพวกรวม ๓ คน เป็นผู้กระทำความผิดเท่านั้น (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๗๗/๒๕๖๐)^๓

๒. นายอำเภอเป็นพนักงานฝ่ายปกครองชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒

^๑ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๐๗๖๙/๒๕๕๔ ความผิดฐานประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๓ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตาม พ.ร.บ. โรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๕, ๗, ๑๒, ๕๐ เป็นความผิดอาญาแผ่นดินไม่ใช่ความผิดต่อส่วนตัวอันยอมความได้ คดีนี้พนักงานอัยการได้มีหนังสือถึงพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่จำเลยกับพวก ซึ่งหนังสือดังกล่าวถือได้ว่าเป็นคำกล่าวโทษเพื่อให้ดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสองแล้ว ดังนั้น แม้จะไม่มีผู้เสียหายแจ้งความร้องทุกข์ พนักงานสอบสวนก็มีอำนาจสอบสวนคดีได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๐ บัญญัติว่า ห้ามมิให้พนักงานอัยการยื่นฟ้องคดีใดต่อศาลโดยมิได้มีการสอบสวนในความผิดนั้นก่อน เมื่อปรากฏว่าคดีนี้ได้มีการสอบสวน โดยไม่ปรากฏว่าการสอบสวนไม่ชอบ โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง

^๒ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒ บุคคลจักต้องรับโทษในทางอาญาต่อเมื่อได้กระทำการอันกฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำนั้นบัญญัติเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และโทษที่จะลงแก่ผู้กระทำความผิดนั้น ต้องเป็นโทษที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย

^๓ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๐๗๗/๒๕๖๐ โจทก์มอบเงิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท ให้แก่จำเลย เพราะจำเลยอ้างว่าจะนำไปให้เจ้าพนักงานตำรวจยศระดับพลตำรวจตรี ๒ คน เพื่อช่วยเหลือให้บุตรสาวโจทก์สามารถสอบเข้ารับราชการตำรวจได้ ซึ่งโจทก์ย่อมจะต้องทราบดีว่าบุตรสาวโจทก์จะเข้ารับราชการตำรวจได้ต้องผ่านการสอบคัดเลือก โดยการสอบคัดเลือกเป็นระเบียบแบบแผนของทางราชการ ที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่มิคุณสมบัติสามารถสมัครสอบได้โดยเสรีและที่สำคัญการจัดการสอบจะต้องยุติธรรมเพื่อที่ทางราชการจะได้คนมีความสามารถ อันจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชน หากมีการช่วยเหลือบุคคลใดบุคคลหนึ่งให้สามารถสอบผ่านแสดงว่ามีกระทำความผิดอันเป็นการทุจริต เป็นการฝ่าฝืนกฎหมายและระเบียบแบบแผนของทางราชการ ถือได้ว่าโจทก์เป็นผู้ก่อให้เกิดจำเลยกระทำความผิด โจทก์จึงมิใช่ผู้เสียหายโดยนิตินัย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๔) โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง

(๑๗)^๔ จึงมีอำนาจรับคำกล่าวโทษได้ตามความในมาตรา ๑๒๗^๕ ประกอบมาตรา ๑๒๔^๖ และตามความในมาตรา ๑๒๔ วรรคสองกำหนดว่า เมื่อมีหนังสือร้องทุกข์ยื่นต่อเจ้าพนักงานเช่นกล่าวแล้ว ให้รับจัดการส่งไปยังพนักงานสอบสวน และจะจดหมายเหตุอะไรไปบ้างเพื่อประโยชน์ของพนักงานสอบสวนก็ได้ ดังนี้ นายอำเภอจึงชอบที่จะส่งหนังสือร้องเรียนพร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้พนักงานสอบสวนท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้น ตามมาตรา ๑๘^๗ ซึ่งใน

ที่นี้คือ พนักงานสอบสวนท้องที่ของอำเภอที่นายอำเภอนั้นประจำอยู่เพราะเป็นท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้นเป็นผู้ทำการสอบสวนต่อไป ตามขั้นตอนและกระบวนการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา หรือจะแนะนำให้นางดีกล่าวโทษบุคคลทั้ง ๔ ต่อพนักงานสอบสวนท้องที่ที่ความผิดเกิดขึ้นซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามมาตรา ๑๒๓^๘ ประกอบมาตรา ๑๒๗ อีกทางหนึ่งก็ย่อมกระทำได้

๓. ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๘ แห่งประมวลกฎหมาย

^๔ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๑๗) “พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่” หมายความว่าถึงเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้

.....
(ฎ) นายอำเภอ

^๕ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๗ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๒๓ ถึง ๑๒๖ มาบังคับโดยอนุโลมในเรื่องคำกล่าวโทษ

เจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่รับคำกล่าวโทษจะไม่บันทึกคำกล่าวโทษในกรณีต่อไปนี้ก็ได้

(๑) เมื่อผู้กล่าวโทษไม่ยอมแจ้งว่าเขาคือใคร

(๒) เมื่อคำกล่าวโทษเป็นบัตรสนเท่ห์

คำกล่าวโทษซึ่งบันทึกแล้วแต่ผู้กล่าวโทษไม่ยอมลงลายมือชื่อ เจ้าพนักงานผู้รับคำกล่าวโทษจะไม่จัดการแก้คำกล่าวโทษนั้นก็ได้

^๖ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๔ ผู้เสียหายจะร้องทุกข์ต่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ซึ่งมีตำแหน่งหน้าที่ร้องหรือเหนือพนักงานสอบสวน และเป็นผู้ซึ่งมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยตามกฎหมายก็ได้

เมื่อมีหนังสือร้องทุกข์ยื่นต่อเจ้าพนักงานเช่นกล่าวแล้ว ให้รับจัดการส่งไปยังพนักงานสอบสวน และจะจดหมายเหตุอะไรไปบ้างเพื่อประโยชน์ของพนักงานสอบสวนก็ได้

เมื่อมีคำร้องทุกข์ด้วยปากให้รับจัดการให้ผู้เสียหายไปพบกับพนักงานสอบสวนเพื่อจดบันทึกคำร้องทุกข์นั้นดังบัญญัติในมาตรา ก่อน ในกรณีเร่งร้อนเจ้าพนักงานนั้นจะจดบันทึกเสียเองก็ได้ แต่แล้วให้รับส่งไปยังพนักงานสอบสวน และจะจดหมายเหตุอะไรไปบ้างเพื่อประโยชน์ของพนักงานสอบสวนก็ได้

^๗ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๘ ในจังหวัดอื่นนอกจากจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ และข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิด หรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหา มีที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

สำหรับในจังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิดหรืออ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตน หรือผู้ต้องหา มีที่อยู่ หรือถูกจับภายในเขตอำนาจของตนได้

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติในมาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ความผิดอาญาได้เกิดในเขตอำนาจพนักงานสอบสวนคนใด โดยปกติให้เป็นที่พนักงานสอบสวนผู้นั้นเป็นผู้รับผิดชอบในการสอบสวนความผิดนั้น ๆ เพื่อดำเนินคดี เว้นแต่เมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อความสะดวก จึงให้พนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ผู้ต้องหา มีที่อยู่ หรือถูกจับเป็นผู้รับผิดชอบ ดำเนินการสอบสวน

ในเขตท้องที่ใดมีพนักงานสอบสวนหลายคน การดำเนินการสอบสวนให้อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานสอบสวนผู้เป็นหัวหน้าในท้องที่นั้น หรือผู้รักษาการแทน

^๘ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๓ ผู้เสียหายอาจร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนได้ คำร้องทุกข์นั้นต้องปรากฏชื่อและที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ ลักษณะแห่งความผิดพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่ความผิดนั้นได้กระทำลง

วิธีพิจารณาความอาญา ถือเป็นหลักทั่วไปเกี่ยวกับอำนาจ พนักงานสอบสวนโดยกำหนดให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ปลัดอำเภอ และข้าราชการตำรวจซึ่งมียศ ตั้งแต่ชั้นนายร้อยตำรวจตรีหรือเทียบเท่า นายร้อยตำรวจ ตรีขึ้นไป มีอำนาจสอบสวนความผิดอาญาซึ่งได้เกิด หรือ อ้าง หรือเชื่อว่าได้เกิดภายในเขตอำนาจของตนได้ โดย บทบัญญัติดังกล่าวมิได้กำหนดให้พนักงานสอบสวนฝ่าย ปกครองหรือพนักงานสอบสวนฝ่ายตำรวจมีอำนาจ สอบสวนความผิดอาญาประเภทหนึ่งประเภทใดโดยเฉพาะ จึงทำให้พนักงานสอบสวนดังกล่าวมีอำนาจสอบสวนความ ผิดอาญาทั้งปวง แต่อำนาจในการสอบสวนของพนักงาน สอบสวนดังกล่าวอาจถูกจำกัดให้มีอำนาจในการสอบสวน เฉพาะความผิดอาญาบางประเภทหรือจะให้มีอำนาจ สอบสวนได้เพียงใดนั้น ย่อมเป็นไปตามกฎกระทรวงซึ่ง ออกตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗^๙

ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ หรือข้อ บังคับซึ่งออกตามมาตรา ๑๖ แห่งประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญา^{๑๐} แล้วแต่กรณี ซึ่งต่อมา มีพระราช บัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๕๗๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ออกกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความ ผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อกำหนดความผิดอาญาที่พนักงานสอบสวนฝ่าย ปกครองสอบสวนได้ จึงมีผลเป็นการจำกัดอำนาจสอบสวน ในคดีความผิดอาญาในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ของฝ่ายปกครองไว้เพียง ๑๖ ประเภท^{๑๑} เมื่อกรณีคดีความ ผิดที่นางดี มีหนังสือร้องเรียนต่อนายอำเภอว่า กรณีฝ่าย นาย ส. และโจทก์ได้ยอมรับว่าได้จ่ายเงินให้กับนายปี กับพวก

ความเสียหายที่ได้รับและชื่อหรือรูปพรรณของผู้กระทำผิดเท่าที่จะบอกได้

คำร้องทุกข้อนี้จะทำเป็นหนังสือหรือร้องด้วยปากก็ได้ ถ้าเป็นหนังสือต้องมีวันเดือนปี และลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข้อ ถ้าร้องด้วยปาก ให้พนักงานสอบสวนบันทึกไว้ ลงวันเดือนปีและลงลายมือชื่อผู้บันทึกกับผู้ร้องทุกข้อในบันทึกนั้น

^๙ พระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๕ ให้ประธานศาลฎีกา นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานศาลฎีกามีอำนาจออกข้อบังคับ และนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรม มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อวางระเบียบการงานตามหน้าที่ให้การดำเนินคดีอาญาเป็นไปโดยเรียบร้อย ทั้งนี้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอำนาจหน้าที่ของตน

ข้อบังคับหรือกฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^{๑๐} ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๖ อำนาจศาล อำนาจผู้พิพากษา อำนาจพนักงานอัยการ และอำนาจ พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ในการที่จะปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ ต้องเป็นไปตามกฎหมาย และ ข้อบังคับทั้งหลายอันว่าด้วยการจัดตั้งศาลยุติธรรม และระบุนายอัยการและหน้าที่ของผู้พิพากษา หรือซึ่งว่าด้วยอำนาจและหน้าที่ ของพนักงานอัยการหรือพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจนั้น ๆ

^{๑๑} คดีความผิด ๑๖ ประเภทที่พนักงานสอบสวนฝ่ายปกครองมีอำนาจสอบสวนได้บัญญัติไว้ในข้อ ๒ ของกฎกระทรวงกำหนดการ สอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงกำหนดการสอบสวนความผิดอาญาบางประเภทในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร โดยพนักงานสอบสวนฝ่ายปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้แก่

- (๑) กฎหมายว่าด้วยกองอาสารักษาดินแดน
- (๒) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายทอดตลาดและค้าของเก่า
- (๓) กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการเรียไร
- (๔) กฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร
- (๕) กฎหมายว่าด้วยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

รวม ๓ คน เพื่อให้ตนเองหรือบุตรหลานเข้าทำงานที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยโดยไม่ต้องสอบแข่งขัน อันเป็นการกระทำที่มีเจตนาโดยมิชอบ และผิดกฎหมาย นางดีจึงได้ร้องเรียนเพื่อให้ดำเนินการทางกฎหมายกับบุคคลทั้งสี่ ซึ่งเป็นการกล่าวหาว่า มีผู้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาที่มีได้เป็นคดีความผิดตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงดังกล่าว ฝ่ายปกครองอันได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด นายอำเภอ หรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ แล้วแต่กรณี จึงมิใช่ผู้มีอำนาจในการสอบสวนในคดีอื่นนอกเหนือจากคดี ๑๖ ประเภท ดังกล่าว (ความเห็นสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเรื่องเสร็จที่ ๒๑๖/๒๕๕๙) และเมื่อไม่มีอำนาจสอบสวนจึงต้องส่งสำนวนให้พนักงานสอบสวนผู้มีอำนาจต่อไป ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๒๔ วรรคสอง

๔. กรณีดังกล่าวเป็นปัญหาในการปฏิบัติตามอำนาจ

หน้าที่ ซึ่งตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด หน่วยงานที่จะส่งข้อหาหรือจะต้อหาหรือตามลำดับขั้นผู้บังคับบัญชาเสียก่อน ซึ่งกรณีนี้ได้แก่ผู้ว่าราชการจังหวัด ม. และหากผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นควรหาหรือสำนักงานอัยการสูงสุด ในประเด็นที่นายอำเภอขอหาหรือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ม. จึงเป็นผู้สามารถหาหรือไปยังสำนักงานอัยการสูงสุดต่อไป หรือหากผู้ว่าราชการจังหวัด ม. จะขอคำปรึกษาอัยการจังหวัดในฐานะเป็นคณะกรรมการจังหวัดตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๕๓^{๑๒} ก็สามารถกระทำได้ สำนักงานอัยการสูงสุดจึงได้แจ้งให้นายอำเภอดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวหากจะมีการขอหาหรือปัญหาข้อกฎหมายมายังสำนักงานอัยการสูงสุดในครั้งนี้ต่อไปด้วย (ตามนัยคำวินิจฉัยสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักขออนุญาต เลขรับที่ ห. ๖๔/๒๕๕๕)

- (๖) กฎหมายว่าด้วยการศึกษาภาคบังคับ
- (๗) กฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข
- (๘) กฎหมายว่าด้วยบัตรประจำตัวประชาชน
- (๙) กฎหมายว่าด้วยภาษีบำรุงท้องที่
- (๑๐) กฎหมายว่าด้วยภาษีป้าย
- (๑๑) กฎหมายว่าด้วยภาษีโรงเรือนและที่ดิน
- (๑๒) กฎหมายว่าด้วยยศและเครื่องแบบผู้บังคับบัญชาและเจ้าหน้าที่กองอาสารักษาดินแดน
- (๑๓) กฎหมายว่าด้วยโรงรับจำนำ
- (๑๔) กฎหมายว่าด้วยโรงแรม
- (๑๕) กฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ
- (๑๖) กฎหมายว่าด้วยสุสานและฌาปนสถาน

^{๑๒} พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๕๓ ในจังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรรมการจังหวัด ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัดในการบริหารราชการแผ่นดินในจังหวัดนั้น กับปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีกำหนด คณะกรรมการจังหวัดประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน รองผู้ว่าราชการจังหวัดหนึ่งคนตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย ปลัดจังหวัด อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่การอัยการจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดจากกระทรวงและทบวงต่าง ๆ เว้นแต่กระทรวงมหาดไทยซึ่งประจำอยู่ในจังหวัด กระทรวง หรือทบวงละหนึ่งคนเป็นกรรมการจังหวัดและหัวหน้าสำนักงานจังหวัดเป็นกรรมการจังหวัดและเลขานุการ

ถ้ากระทรวงหรือทบวงมีหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งกรมต่าง ๆ ในกระทรวงหรือทบวงนั้นส่งมาประจำอยู่ในจังหวัดมากกว่าหนึ่งคน ให้ปลัดกระทรวงหรือปลัดทบวงกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดหนึ่งคนเป็นผู้แทนของกระทรวงหรือทบวงในคณะกรรมการจังหวัด

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรจะแต่งตั้งให้หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในราชการส่วนภูมิภาคคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นกรรมการจังหวัดเพิ่มขึ้นเฉพาะการปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งก็ได้

ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง*

“เคลื่อนย้ายศพเพื่อปิดบังการตาย”

การทำร้ายหรือฆ่าผู้อื่นย่อมเป็นความผิดอาญารวมถึงการเคลื่อนย้ายศพ แม้ไม่มีสภาพบุคคลแล้ว ศพย่อมบ่งบอกถึงพยานหลักฐานในการกระทำผิด และบุคคลที่ก่อความผิดได้ ดังนั้นประมวลกฎหมายอาญาจึงได้บัญญัติความผิดการเคลื่อนย้ายศพไว้ คือ

“มาตรา ๑๙๙ ผู้ใดลอบฝัง ซ่อนเร้น ย้ายหรือทำลายศพหรือส่วนของศพเพื่อปิดบังการเกิดการตาย หรือเหตุแห่งการตาย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ”

การเคลื่อนย้ายศพที่เป็นความผิดอาญา มีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๗๙๒/๒๕๖๐ วินิจฉัยในสาระสำคัญดังนี้

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ จำเลยทั้งสามเจตนาฆ่าโดยไตร่ตรองไว้ก่อนร่วมกันคบคิดวางแผนฆ่าใช้แก๊สไอไม่ ๑ ตัว ตีผู้ตายที่บริเวณศีรษะอย่างแรงหลายครั้ง และร่วมกันใช้เชือกไนลอน ๑ เส้น รัดบริเวณลำคอซึ่งเป็นอวัยวะสำคัญที่ทำให้เสียชีวิตได้ ทำให้ผู้ตายได้รับบาดเจ็บรุนแรงที่ศีรษะและขาดอากาศหายใจถึงแก่ความตาย หลังจากนั้นจำเลยทั้งสามร่วมกันนำศพผู้ตายเคลื่อนย้ายมาทิ้งบริเวณริมถนนสายหนึ่ง อันเป็นการซ่อนเร้น ย้ายหรือทำลายศพ เพื่อปิดบังการตายหรือเหตุแห่งการตาย โดยไม่มีเหตุอันสมควร ขอให้ลงโทษ

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๘๓, ๙๑, ๑๙๙, ๒๘๘, ๒๘๙, ๓๖๖/๓ และริบของกลาง

จำเลยที่ ๑ และที่ ๓ ให้การปฏิเสธ ส่วนจำเลยที่ ๒ ให้การรับสารภาพฐานฆ่าผู้อื่น แต่มิได้ไตร่ตรองไว้ก่อน และไม่ได้เป็นตัวการร่วมกระทำความผิด

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๒๘๙ (๔), ๘๖, ๘๗ วรรคสอง จำคุก ๑๐ ปี คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๑ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๖ ปี ๘ เดือน จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘, ๑๙๙, ๓๖๖/๓ ประกอบมาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น จำคุกคนละ ๑๕ ปี ฐานร่วมกันเคลื่อนย้ายศพเพื่อปิดบังการเกิดการตาย หรือเหตุแห่งการตายกับฐานเคลื่อนย้ายศพ โดยไม่มีเหตุอันสมควรเป็นกรรมเดียว เป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันเคลื่อนย้ายศพ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกคนละ ๑ ปี รวมจำคุกคนละ ๑๖ ปี คำให้การและทางนำสืบของ

* ผู้ช่วยอธิการบดี และคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

จำเลยที่ ๒ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่ง คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๓ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๗ ปี ๑๒ เดือน จำคุกจำเลยที่ ๓ มีกำหนด ๑๐ ปี ๘ เดือน ริมของกลาง ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยกจำเลยทั้งสามอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ ประกอบมาตรา ๘๖ ยกฟ้องจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ฐานร่วมกันเคลื่อนย้ายศพ เพื่อปิดบังการเกิด การตาย หรือเหตุแห่งการตาย กับฐานเคลื่อนย้ายศพ โดยไม่มีเหตุอันสมควร ลงโทษจำเลยที่ ๒ ฐานฆ่าผู้อื่น จำคุก ๗ ปี ๖ เดือน ตามที่ศาลชั้นต้นกำหนดไว้ ลงโทษจำเลยที่ ๓ ฐานเป็นผู้สนับสนุนการฆ่าผู้อื่น จำคุก ๑๐ ปี ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ หนึ่งในสาม คงจำคุกจำเลยที่ ๓ มีกำหนด ๖ ปี ๘ เดือน นอกจากนี้แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัย ตามพยานหลักฐานที่ได้แย้งในชั้นฎีกา จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ กระทำความผิดฐานร่วมกันเคลื่อนย้ายศพเพื่อปิดบังการเกิดการตาย หรือเหตุแห่งการตาย และความผิดฐานเคลื่อนย้ายศพโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือไม่ เมื่อข้อเท็จจริงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๒ ใช้เชือกรัดคอผู้ตายจนถึงแก่ความตาย ณ สถานที่ที่จำเลยที่ ๒ นำรถยนต์กระบะมาจอดทิ้งไว้ **เนื่องจากผู้ตายฟื้นขึ้นยังไม่ตาย** จากนั้นก็ไม่มี การเคลื่อนผู้ตาย

ไปที่ใดอีก แสดงว่าระหว่างที่จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ยกผู้ตายมาไว้ในรถยนต์กระบะจนถึงเวลาที่จำเลยที่ ๒ ขับรถยนต์กระบะดังกล่าวไปจอดทิ้งไว้ที่อื่นก่อนที่จำเลยที่ ๒ จะฆ่าผู้ตายที่นั่น ผู้ตายยังมีชีวิตอยู่ การเคลื่อนย้ายผู้ตายไปสถานที่ดังกล่าวจึงไม่ใช่เป็นการเคลื่อนย้ายศพตามฟ้อง การกระทำของจำเลยที่ ๒ ที่ ๓ จึงไม่เป็นความผิดทั้งสองฐานดังกล่าวที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๙ พิพากษายกฟ้องในความผิดสองฐานนี้ ศาลฎีกาเห็นฟ้องด้วยฎีกาของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๓ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๖ (เดิม) ประกอบมาตรา ๘๓ จำคุก จำเลยที่ ๓ ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุก ๒ ปี นอกจากนี้แก้ให้เป็นตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๙

ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้

กรณีความผิดเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายศพ โดยจำเลยที่ ๒ ใช้เชือกรัดคอผู้ตาย ณ สถานที่จำเลยที่ ๒ นำรถยนต์กระบะมาจอดทิ้งไว้ เนื่องจากผู้ถูกรัดคอฟื้นขึ้นยังไม่ตาย จากนั้นก็ไม่มี การเคลื่อนย้ายไปที่ใดอีก แสดงว่าขณะนั้นผู้ตายยังมีชีวิตอยู่ การเคลื่อนย้ายไปสถานที่ดังกล่าว จึงไม่ใช่เป็นการเคลื่อนย้ายศพตามฟ้อง การกระทำของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ไม่เป็นความผิดฐานร่วมกันเคลื่อนย้ายศพ โดยไม่มีเหตุอันสมควรตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๙๙ ประกอบมาตรา ๘๓

เข้า...ฎีกาเดิน

รังลิชัย บรรณกจิวิจารณ์*
มนต์ชัย ชนินทรลีลา**
นงสรวรรณ วิจักขณบดี***

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๕๙/๒๕๕๗

จำเลยไม่ได้กู้ยืมเงินไปจำนวน ๓๙๐,๐๐๐ บาท การที่โจทก์มารอกจำนวนเงินในภายหลังว่าจำเลยกู้ยืมเงินจำนวน ๓๙๐,๐๐๐ บาท ซึ่งมากกว่าจำนวนหนี้กู้ยืมที่มีอยู่จริงในวันทำสัญญากู้ยืมเงิน เอกสารหมาย จ. ๒ โดยไม่ได้รับความยินยอมจากจำเลย หนังสือสัญญากู้ยืมเงิน จึงเป็นเอกสารปลอมและถือได้ว่ากรการกู้ยืมตามฟ้องโจทก์มิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงิน เป็นหนังสือ โจทก์จึงไม่อาจฟ้องร้องให้บังคับคดีได้ ตาม ป.พ.พ. มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง และมีใช้เป็นกรณีที่ว่าจำเลยให้การรับแล้วที่โจทก์ไม่จำต้องอ้างสัญญากู้ยืมเป็นพยานหลักฐาน จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบชำระเงินในจำนวนที่รับว่าได้กู้ยืมจากโจทก์

มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น ถ้ามิได้มีหลักฐานแห่งการกู้ยืม เป็นหนังสืออย่างใดอย่างหนึ่งลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ จะฟ้องร้องให้บังคับคดีหาได้ไม่”

มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง กำหนดให้ ในการกู้ยืมเงินกว่าสองพันบาทขึ้นไปนั้น จะต้องมียุทธยานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญ มิฉะนั้น จะฟ้องร้องบังคับคดีไม่ได้ ซึ่งหมายถึงการฟ้องร้องบังคับคดีในมูลหนี้กู้ยืม โดยหลักฐานแห่งการกู้ยืมนี้จะเกิดขึ้นก่อนหรือภายหลังก็ได้ แต่จะต้องมีอยู่แล้วขณะฟ้อง (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๗๕๘/๒๕๕๑) และจะต้องมีสาระสำคัญดังนี้

๑. ต้องมีสาระสำคัญแสดงให้เห็นว่ามีกรการกู้ยืมกัน ไม่จำเป็นต้องระบุชัดว่าเป็นหนี้เงินกู้ เพียงแต่มีข้อความให้เข้าใจได้ว่ามีหนี้สินจะต้องพึงชำระแก่กัน ก็เพียงพอ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๑๘๗/๒๕๕๖ คดีนี้โจทก์ฟ้องให้จำเลยรับผิดชอบในมูลสัญญากู้ยืมเงินจึงตกอยู่ภายใต้บังคับตาม ป.พ.พ. มาตรา ๖๕๓ วรรคหนึ่ง ที่ต้องมีหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินเป็นหนังสืออย่างหนึ่งอย่างใดลงลายมือชื่อผู้ยืมเป็นสำคัญมาแสดง อย่างไรก็ตาม เอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมไม่จำเป็นต้องระบุชัดแจ้งว่าจำเลยเป็นหนี้กู้ยืมเงินโจทก์ เพียงแต่มีข้อความแสดงให้เห็นว่าจำเลยมีหนี้สินอันจะพึงชำระให้แก่โจทก์ และโจทก์สามารถนำสืบพยานบุคคลอธิบายว่าหนี้ที่ระบุไว้ในเอกสารนั้นเป็นหนี้ อันเกิดจากนิติสัมพันธ์เรื่องกู้ยืมได้

๒. มีข้อความแสดงให้เห็นว่าการรับเงินไปและจะใช้คืน คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๕๐๘/๒๕๓๑ เอกสารที่จำเลยทำให้โจทก์มีข้อความว่าจำเลยจะนำเงิน ๕๐,๐๐๐ บาท มาใช้แก่

โจทก์ภายในเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๖ แสดงว่า จำเลยเป็นหนี้โจทก์ตามจำนวนที่ระบุไว้ ใช้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๘๗๑๒/๒๕๕๑ เอกสารอันเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินไม่จำเป็นต้องระบุชัดแจ้งว่าจำเลยเป็นหนี้เงินกู้โจทก์ แต่เอกสารที่จะเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินจะต้องมีข้อความแสดงให้เห็นว่าจำเลยมีหนี้สินอันจะพึงต้องชำระให้แก่โจทก์ จึงจะนำสืบพยานบุคคลเพื่ออธิบายว่าหนี้ที่ระบุไว้ในเอกสารนั้นเป็นหนี้ อันเกิดจากนิติสัมพันธ์ในเรื่องกู้ยืมเงินได้ เอกสารที่โจทก์อ้างมีข้อความเพียงว่า “ได้รับเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท (สามแสนบาทถ้วน)” ไม่ได้ความว่าโจทก์เป็นผู้จ่ายเงินและจำเลยต้องคืนเงินจำนวนดังกล่าวให้แก่โจทก์ อันมีลักษณะที่แสดงให้เห็นว่าจำเลยเป็นหนี้โจทก์หรือมีหนี้จะต้องชำระแก่โจทก์แต่อย่างใด เอกสารดังกล่าวจึงไม่ใช่หลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินที่ใช้ฟ้องร้องให้บังคับคดีกัน

๓. มีการระบุจำนวนเงิน หากไม่ระบุจำนวนเงินไม่ถือว่าเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืม คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๒๔๙/๒๕๓๙ สัญญากู้ยืมเงินที่ไม่ได้ระบุจำนวนเงินที่กู้ยืมไว้เป็นการสาระสำคัญไม่อาจใช้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเงินได้แม้ในสัญญากู้ยืมเงินดังกล่าวจะมีข้อความว่าผู้กู้ได้นำเช็คเงินสดซึ่งมีการระบุจำนวนเงินเอาไว้ชัดเจนแล้วมอบให้ผู้ให้กู้เพื่อเป็นการค้ำประกันก็ฟังได้แต่เพียงว่าผู้กู้นำเช็คดังกล่าวมาเป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินเท่านั้นไม่อาจฟังว่าผู้กู้ได้กู้ยืมเงินจากผู้ให้กู้ไปตามจำนวนเงินที่ระบุในเช็คได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๖๓๗/๒๕๕๖ เช็คพิพาททั้งสองฉบับมิได้มีคำว่ากู้หรือยืมเลย และอ่านข้อความในเช็คพิพาททั้งหมดก็ไม่มีข้อความใดเลยที่สื่อแสดงให้เห็นว่าเป็นการกู้ยืมเงินกัน อีกทั้งสภาพของเช็คก็

* ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ (น.บ.ท. ๓๘)

** ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอาญา (น.บ.ท. ๔๒)

*** ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา (น.บ.ท. ๖๑)

เป็นการใช้เงิน ไม่ใช่การกู้หรือยืมเงิน เชื่อกฎพิพาททั้งสองฉบับจึงมิใช่เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืม

๔. ต้องมีลายมือชื่อของผู้กู้ ส่วนลายมือชื่อของผู้ให้กู้ นั้นจะมีหรือไม่มีก็ได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๕๓๗/๒๕๕๓ *สาระสำคัญของหลักฐานเป็นหนังสือ ตามมาตรา ๒๕๓ วรรคแรก อยู่ที่ว่ามีการแสดงให้เห็นว่ามีการกู้ยืมเงินกันก็เพียงพอแล้ว ไม่ได้บังคับถึงกับจะต้องระบุชื่อผู้ให้กู้ไว้* เมื่อโจทก์นำสัญญากู้มาฟ้อง จำเลยทั้งสาม และปรากฏชัดว่าเอกสารพิพาทมีสาระสำคัญแสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินจากผู้ให้กู้ แม้จะไม่ได้ระบุชื่อผู้ให้กู้ไว้ให้ถูกต้อง แต่ระบุจำนวนเงินและจำเลยที่ ๑ ลงชื่อไว้ในฐานะผู้กู้ ครบถ้วน จึงถือว่าเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมของโจทก์แล้ว

อนึ่ง แม้ว่าผู้กู้จะไม่มีเจตนาให้เอกสารที่สร้างขึ้นเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืม ก็สามารถใช้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมได้ และแม้จะมีสัญญาอยู่แล้ว แต่เอกสารอื่นที่สร้างขึ้นภายหลังซึ่งมีข้อความครบถ้วนก็สามารถใช้เป็นหลักฐานได้เช่นกัน คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๖/๒๕๕๕ เอกสารหมาย จ.๒ นอกจากจะเป็นหลักฐานว่าจำเลยรับโอนคดีที่ดินจาก ส. แล้ว เอกสารดังกล่าวยังมีข้อความที่แสดงว่าเมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๓๖ จำเลยได้กู้ยืมเงินจาก ส. จำนวน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท จึงเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้กู้ด้วย แม้จำเลยซึ่งเป็นผู้กู้ไม่มีเจตนาให้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมก็ตาม การที่คู่สัญญาได้ทำสัญญากู้ยืมกันเป็นหนังสือไว้แล้ว หากมีผลทำให้เอกสารฉบับนี้ไม่เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืม โจทก์จึงใช้เอกสารหมาย จ.๒ เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสือฟ้องให้จำเลยรับผิดได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๙๐/๒๕๔๙ ป.พ.พ. มาตรา ๒๕๓ วรรคหนึ่ง มิได้บังคับว่าต้องเป็นหลักฐานที่ผู้ยืมทำขึ้นเพื่อมอบแก่ผู้ให้ยืมไว้ในความยึดถือ คำเบิกความของจำเลยในสำนวนคดีก่อนที่ว่า จำเลยกู้ยืมเงินโจทก์ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งจำเลยได้ลงลายมือชื่อไว้ ย่อมเป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมเป็นหนังสืออย่างหนึ่งที่ได้ลงลายมือชื่อจำเลยผู้ยืมเป็นสำคัญ โจทก์นำมาใช้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมในการฟ้องคดีได้

ข้อสังเกตตามคำพิพากษาศาลฎีกา

๑. การแก้ไขหลักฐานแห่งการกู้ที่ยังไม่สมบูรณ์ กล่าวคือ กรณีผู้กู้เพียงลงลายมือชื่อ แต่ยังไม่ได้กรอกจำนวนเงินที่กู้ ภายหลังมีการกรอกจำนวนเงิน สามารถแยกเป็นสองกรณี คือ

๑.๑ กรณีผู้ให้กู้กรอกจำนวนเงินมากกว่าที่กู้จริง โดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้กู้ ถือว่าสัญญาเป็นเอกสารปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ ไม่สามารถใช้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ได้ ผู้ให้กู้จึงใช้สัญญาดังกล่าวฟ้องบังคับเรียกเงินไม่ว่าจะเป็นจำนวนที่กู้กันจริงหรือจำนวนที่เขียนขึ้นภายหลังไม่ได้ เพราะถือว่าไม่เคยมีหลักฐานการกู้ยืมที่สมบูรณ์แท้จริงมาก่อน (ตามคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๕๙/๒๕๕๗)

๑.๒. กรณีผู้ให้กู้กรอกจำนวนเงินในสัญญาต่ำกว่าที่กู้กันจริง แม้จะกรอกภายหลังโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้กู้ ก็ไม่ถือว่าสัญญาเป็นเอกสารปลอม ไม่ใช่เอกสารปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๖๕ เพราะไม่ใช่การกระทำในประการที่นำจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ดังนั้น จึงใช้เป็นหลักฐานแห่งการกู้ยืมได้ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๖๘๕/๒๕๔๘ หนังสือสัญญาผู้เงินมีการกรอกข้อความว่าจำเลยที่ ๑ ได้กู้เงินโจทก์จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ บาท และหนังสือสัญญาคำประกันมีการกรอกข้อความว่าจำเลยที่ ๒ คำประกันเงินกู้ดังกล่าวให้แก่โจทก์ อันเป็นการกรอกข้อความที่มีมูลหนักันจริงแม้จะเป็นการกรอกข้อความภายหลังที่จำเลยทั้งสองลงลายมือชื่อในสัญญาผู้เงินและสัญญาคำประกันแล้ว ก็ไม่ทำให้หนังสือสัญญาผู้เงินและหนังสือสัญญาคำประกันเป็นเอกสารปลอม หนังสือสัญญาทั้งสองฉบับจึงมีผลผูกพันโจทก์กับจำเลยทั้งสอง

๒. การแก้ไขหลักฐานการกู้ยืมที่สมบูรณ์แล้ว กล่าวคือ การกู้ยืมมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้กู้แล้ว ต่อมามีการแก้ไขจำนวนเงินให้เพิ่มขึ้น โดยไปขีดฆ่าเฉพาะจำนวนเงินในสัญญาผู้เดิม แล้วเขียนจำนวนเงินที่ผู้กู้เพิ่มขึ้นใหม่

๒.๑ กรณีผู้กู้ให้ความยินยอม ผู้กู้จะต้องลงลายมือชื่อกำกับอีกรอบ มิฉะนั้น จะถือว่าการกู้ยืมครั้งแรกเท่านั้นที่มีหลักฐานเป็นหนังสือ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๒๖/๒๕๐๗ เดิมจำเลยกู้เงินโจทก์ไป ๓,๑๐๐ บาท และได้ทำหนังสือผู้ให้โจทก์ไว้ ต่อมาจำเลยขอกู้เงินโจทก์อีก ๑,๔๐๐ บาท โจทก์จำเลยขอให้ผู้เขียนสัญญาแก้จำนวนเงินในหนังสือผู้การเขียนจำนวนเงินผู้เพิ่มลงไป ในหนังสือผู้โดยจำเลยมิได้ลงลายมือชื่อในการแก้ไข ถือได้ว่าไม่มีหลักฐานลงลายมือชื่อจำเลย จึงใช้ฟ้องร้องบังคับไม่ได้ ส่วนการกู้ครั้งแรกจำนวนเงิน ๓,๑๐๐ บาท นั้น ได้ทำหนังสือผู้และลงลายมือชื่อจำเลยในหนังสือนั้นถูกต้องตามกฎหมาย โจทก์จำเลยขอให้ผู้เขียนสัญญาแก้จำนวนเงิน การแก้ก็คงไม่มีผลให้ฟ้องร้องจำเลยตามที่แก่นั้นเท่านั้น โจทก์จึงยังคงมีสิทธิฟ้องเรียกเงินตามหนังสือผู้ที่จำเลยทำไว้ต่อโจทก์ดังเดิม

๒.๒ กรณีผู้กู้ไม่ให้ความยินยอม ผู้ให้กู้แก้ไขจำนวนเงินในสัญญาผู้ให้เพิ่มขึ้นเอง ถือว่า สัญญาผู้เป็นเอกสารปลอม ใช้เป็นหลักฐานการกู้ยืมไม่ได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อแต่เดิมมีสัญญาผู้ที่สมบูรณ์อยู่แล้ว เพียงแต่ผู้ให้กู้ไปแก้ไข จึงยังคงบังคับจำนวนเงินตามสัญญาผู้เดิมได้เพราะถือว่าหลักฐานการกู้เป็นหนังสือมาก่อนแล้ว คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๑๔๙/๒๕๕๒ โจทก์มีหนังสือสัญญาผู้ยืมที่จำเลยลงลายมือชื่อเป็นผู้กู้ระบุว่าจะกู้ยืมเงินโจทก์จำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท เป็นหลักฐานการกู้ยืมเป็นหนังสือซึ่งจำเลยต้องรับผิดแม้ภายหลังโจทก์แก้ไขจำนวนเงินในสัญญาผู้ให้สูงขึ้นเป็น ๑๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งไม่เป็นไปตามที่โจทก์และจำเลยตกลงกัน แต่ก็ไม่ทำให้หลักฐานกู้ยืมเงินที่ทำไว้แต่เดิมและมีผลสมบูรณ์ต้องเสียไป จำเลยต้องรับผิดต่อโจทก์เท่าที่ผู้กู้แท้จริง

A Historic Summit

ภายหลังการสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒ โดยฝ่ายสหภาพโซเวียต และฝ่ายสหรัฐอเมริกาที่เข้าไปมีบทบาทต่อการปกครองของคาบสมุทรเกาหลีในเวลานั้นโดยกองทัพสหภาพโซเวียตได้จัดตั้งการปกครองระบอบคอมมิวนิสต์ขึ้นในบริเวณเหนือเส้นละติจูดที่ ๓๘ องศาเหนือ หรือเส้นขนานที่ ๓๘ ในขณะที่ใต้เส้นละติจูดนั้นกองทัพของรัฐบาลที่สนับสนุนโดยตรงจากสหรัฐอเมริกาก็ได้ถูกจัดตั้งขึ้น (The Soviet Army set up a communist regime in the area north of latitude 38° N, or the 38th parallel. South of that line, a military government was formed, supported directly by the United States)

ในปี ค.ศ. ๑๙๔๘ มีความพยายามที่จะให้มีการโหวตเพื่อตัดสินอนาคตของเกาหลี แต่เกาหลีเหนือปฏิเสธที่จะเข้าร่วม ต่อมาฝ่ายเกาหลีใต้ได้จัดตั้งรัฐบาลของตนเองขึ้นที่กรุงโซล นำโดย นายซึงมัน รี (Syngman Rhee) หรือนายอี ซึงมัน ประธานาธิบดีคนแรกของสาธารณรัฐเกาหลี ซึ่งต่อต้านระบบคอมมิวนิสต์อย่างแรงกล้า

ด้านฝ่ายเกาหลีเหนือก็ได้ตอบโต้โดยการยกนาย คิมอิลซุง (Kim Il Sung) ขึ้นเป็นผู้นำแห่งสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี โดยมีเมืองหลวงที่กรุงเปียงยาง

สวัสดิศะท่านผู้อ่านทุกท่าน เราได้ผ่านเดือนที่ร้อนที่สุดแห่งปีกันมาแล้วนะค่ะ พร้อม ๆ กับความร้อนแรงของแสงแดด การเมืองระหว่างประเทศในแถบตะวันออกกลางโดยเฉพาะการโจมตีซีเรียก็ร้อนแรงสร้างความตึงเครียดให้กับโลกไม่แพ้กัน

แต่ในท่ามกลางอุณหภูมิทางการเมืองระหว่างประเทศที่ฟุ้งหยาบ ก็ยังมีข่าวความปรองดองของผู้นำเกาหลีเหนือ นายคิมจองอิล (Kim Jong-un) และประธานาธิบดีเกาหลีใต้นายมุนแจอิน (President Moon Jae-in) มาให้รู้สึกบรรเทาความร้อนลงได้บ้าง

เกาหลีเหนือและเกาหลีใต้นั้น เป็นที่รู้จักกันดีว่ามีภูมิประเทศเชื่อมโยงติดกันบนคาบสมุทรเดียวกัน และแท้จริงแล้วประชากรของทั้งสองประเทศก็มีเชื้อชาติวัฒนธรรม และภาษาเดียวกัน แต่ก็มีกรปกครองที่แตกต่างกันอย่างสุดขั้ว ซึ่งการแบ่ง (Division) คาบสมุทรเกาหลี (Korean Peninsular) ออกเป็นเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้นั้น เกิดขึ้นเมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. ๑๙๔๕

* อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานต่างประเทศ, LL.M. University of California, Berkeley, LL.M. Cornell University, นักเรียนทุนรัฐบาลตามความต้องการของสำนักงานอัยการสูงสุด

ต่อมาในเดือนมิถุนายน ค.ศ. ๑๙๕๐ ฝ่ายเกาหลีเหนือ ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากกำลังและยุทธโศปกรณ์จากสหภาพโซเวียตและจีนได้ยกกองทัพข้ามเส้นละติจูดที่ ๓๘ ไปยังเกาหลีใต้ และนายคิมอินซุง ได้ประกาศจะรวมเกาหลีให้เป็นหนึ่ง สงครามเกาหลี (Korean War) จึงได้เกิดขึ้น ทางด้านเกาหลีใต้ได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกาและชาติพันธมิตร สงครามได้ยืดเยื้อไปจนถึงเดือนกรกฎาคม ค.ศ. ๑๙๕๓ จึงได้มีการทำข้อตกลงสงบศึก (The Armistice Agreement) และมีการจัดตั้งเขตปลอดทหาร (Demilitarized Zone) ขึ้นในเขตหมู่บ้าน Panmunjom ซึ่งเป็นบริเวณชายแดนของสองเกาหลี สงครามในครั้งนี้ทำให้มีผู้เสียชีวิตถึง ๒.๕ ล้านคน

หลังสงครามเกาหลีก็มีความพยายามจะเจรจา รวมเกาหลีอีกหลายครั้ง แต่ไม่ประสบความสำเร็จ อีกทั้งการที่เกาหลีเหนือได้พยายามพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ที่ความตึงเครียดขึ้นแก่เกาหลีใต้ (The North's dedicated efforts to develop a nuclear program have also greatly heightened tensions with South Korea)

การพบปะและเจรจาที่เกิดขึ้นในวันที่ ๒๗ เมษายน ค.ศ. ๒๐๑๘ ระหว่างผู้นำของทั้งสองเกาหลีที่ผ่านมา จึงเป็นเหตุการณ์สำคัญที่ทั่วโลกให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง โดยนายคิมจองอิลเป็นผู้นำเกาหลีเหนือคนแรกที่ข้ามเส้นแบ่งเขตแดนระหว่างสองเกาหลีมายังเขตปลอดทหารในฝั่งเกาหลีใต้นับแต่สงครามเกาหลีสงบในปี ค.ศ. ๑๙๕๓ (Kim became the first

North Korean leader to cross over to the southern side of the Demilitarized Zone since the Korean War ended in 1953) และในประชุมสุดยอด (Summit) ในครั้งนี้ ทางฝ่ายเกาหลีเหนือได้ยืนยันอีกครั้งถึงการให้คำมั่นสัญญาในการกำจัดอาวุธนิวเคลียร์ (reaffirming the commitment to denuclearization) และมีการประกาศ “The Panmunjom declaration” เพื่อที่จะบรรลุถึงสันติภาพ ความรุ่งเรือง และการรวมกันเป็นหนึ่งในคาบสมุทรเกาหลี รวมถึงการทำให้ครอบครัวกลับคืนมารวมตัวกันอีกครั้ง และหยุดการกระทำที่แสดงความเกลียดชังทั้งหลาย (to achieve “peace, prosperity and unification in the Korean Peninsula” also pledges to resume family reunions and “halt all hostile acts”)

นับเป็นการประชุมสุดยอดครั้งประวัติศาสตร์ (Historic Summit) ในการเปลี่ยนโฉมหน้าของความสัมพันธ์ระหว่างสองเกาหลี รวมถึงประวัติศาสตร์โลกด้วย

อ้างอิง

- <http://www.unigang.com/Article/5867-North-south-korea-divided-reasons-facts>
- <https://www.history.com/news/north-south-korea-divided-reasons-facts>
- https://th.wikipedia.org/wiki/Syngman_Rhee
- <https://frontnews.eu/news/en/28582>

ชัยวัฒน์ เกตุปราสาทส์*

ฎีกาที่เป็นบรรทัดฐาน

คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๘๘๗/๒๕๕๙

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗, ๘๓

“ที่จำเลยที่ ๒ ทำบันทึกขออนุมัติโอนเงินงบประมาณเพื่อก่อสร้างสะพานข้ามคลองรางเข้ และจำเลยที่ ๑ อนุมัติ จึงเป็นการกระทำตามหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ไม่เป็นการร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กรุงเทพมหานคร หรือร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตจะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ ดังที่ศาลอุทธรณ์พิพากษา คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังขึ้น”

พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์
ระหว่าง จำเลยที่ ๑ ขณะดำรงตำแหน่ง
รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ลำดับที่ ๑
จำเลยที่ ๒ ขณะดำรงตำแหน่ง
ผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียน ลำดับที่ ๒

โจทก์ฟ้องจำเลยทั้งสองได้ร่วมกันกระทำความผิด

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗, ๘๓ ขณะที่จำเลยทั้งสองปฏิบัติราชการตามหน้าที่ จำเลยที่ ๑ ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้อนุมัติให้จำเลยที่ ๒ ขณะปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการเขตบางขุนเทียนก่อสร้างสะพานข้ามคลองรางเข้ (ตาสอน) แต่ผู้มีอำนาจเหนือกว่าเห็นว่าจำเลยทั้งสองกระทำการโดยมิได้มีอำนาจสร้างสะพานข้ามคลองรางเข้ได้ จึงดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสองฐานกระทำความผิดกฎหมายเป็นคดีนี้

จำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธ
ศาลชั้นต้นพิจารณาพิพากษาว่าจำเลยทั้งสองร่วมกันกระทำความผิดตามฟ้อง ลงโทษจำเลยทั้งสองตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ จำคุกคนละ ๔ ปี

จำเลยทั้งสองอุทธรณ์
ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้วางโทษจำคุกจำเลยทั้งสองคนละ ๒ ปี นอกจากที่แก้คงให้เป็นไป

* นิติศาสตรบัณฑิต, สังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต, เนติบัณฑิต, อดีตรองอัยการสูงสุด, กรรมการเนติบัณฑิตยสภา รวม ๑๒ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๗ ติดต่อกันในตำแหน่งประชาสัมพันธ์ (คิดจัดทำจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาจนสำเร็จ และเสนอแต่งตั้งคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์), อดีตรกรรมการฝ่ายอำนวยการศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, อดีตผู้ช่วยเลขาธิการเนติบัณฑิตยสภา, ที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา และที่ปรึกษาคณะอนุกรรมการฝ่ายสโมสร เนติบัณฑิตยสภา และปัจจุบันเป็นประธานกรรมการมูลนิธิพัฒนางานอัยการและกรรมการและเลขานุการมูลนิธิเพื่อโรงพยาบาลธรรมศาสตร์ เฉลิมพระเกียรติฯ

ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยทั้งสองฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง

การวินิจฉัยของศาลฎีกามีดังนี้

“มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยทั้งสองว่า จำเลยทั้งสองร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กรุงเทพมหานครหรือร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตอันความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ ดังที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาหรือไม่ เห็นว่าประชาชนที่อยู่อาศัยในที่ดินฝั่งตรงข้ามโครงการเคหะชุมชนธนบุรี ๑ ส่วนที่ ๒ ไม่มีทางออกสู่ทางสาธารณะโดยมีคลองรางเข้ขวางกัน ต้องใช้สะพานไม้ข้ามคลองรางเข้ ออกสู่ทางสาธารณะผ่านทางซอย ๒๕ ของโครงการดังกล่าว โดยเดินและใช้รถจักรยานยนต์ตามรูปแผนที่ของที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๒๖๙ ของนาย ฮ. ที่นาย ฮ. แบ่งแยกแล้วยกให้แก่ นาย พ. กับพวกและที่ดินตามโฉนดและที่ดินเลขที่ ๑๒๒๘ ของการเคหะแห่งชาติซึ่งเป็นที่ตั้งโครงการเคหะชุมชนธนบุรี ๑ ส่วน ๒ และภาพถ่ายสะพานข้ามคลองรางเข้ที่เกิดเหตุ นอกจากมีที่ดินของนาย พ. กับพวกแล้วยังมีที่ดินของผู้อื่น คลองรางเข้กว้างไม่น้อยกว่า ๘ เมตร ตามความยาวของสะพานและตามภาพถ่ายดังกล่าวในบริเวณใกล้เคียงยังมีสะพานไม้ที่เพียงใช้เดินข้ามคลองรางเข้ได้เท่านั้น การสร้างสะพานข้ามคลองรางเข้ที่เกิดเหตุย่อมทำให้ประชาชนสามารถออกสู่ทางสาธารณะได้โดยสะดวกและปลอดภัยกว่าสะพานไม้ เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้นโดยเฉพาะในยามเจ็บป่วยฉุกเฉินเวลากลางคืนที่จะต้องไปรับการรักษาพยาบาล การทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความปลอดภัยในชีวิต มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์และมีความเสมอภาคกับประชาชนที่อยู่ในห้องที่เดียวกันที่จะสัญจรไปมาโดยใช้ทางสาธารณะเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของกรุงเทพมหานคร เพราะนอกจากนาย พ. กับ

พวกเขาจะใช้สะพานข้ามคลองดังกล่าวแล้ว ประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงที่ไม่มีทางออกสู่สาธารณะก็สามารถใช้สะพานนี้ได้เช่นเดียวกัน ทั้งไม่ปรากฏว่าเงินประมาณรายจ่ายโครงการที่นาย ส. แปรญัตติขอโอนมาเพื่อก่อสร้างสะพานคลองรางเข้มีความจำเป็นเร่งด่วนกว่า อันจะทำให้โครงการนั้นได้รับความเสียหาย การสร้างสะพานเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

จึงเป็นเหตุสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเหตุประการอื่นที่จะไม่ก่อสร้างสะพาน การที่จำเลยที่ ๒ ทำบันทึกขออนุมัติโอนเงินงบประมาณเพื่อก่อสร้างสะพานข้ามคลองรางเข้และจำเลยที่ ๑ อนุมัติ จึงเป็นการกระทำตามหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ไม่เป็นการร่วมปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กรุงเทพมหานคร หรือร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตอันจะเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๓ ดังที่ศาลอุทธรณ์พิพากษา คำพิพากษาของศาลอุทธรณ์ไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของจำเลยทั้งสองฟังขึ้น

พิพากษากลับให้ยกฟ้อง”

หมายเหตุของนายชัยวัฒน์ เกตุปรัชชาสวัสดิ์

๑ . ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า การกระทำของจำเลยทั้งสองเป็นการกระทำตามหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร ไม่เป็นการร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่กรุงเทพมหานครหรือร่วมกันปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต จึงเกิดปัญหาต่อไปว่าควรที่ดำเนินการต่อไปหรือไม่

๒ . การปฏิบัติของจำเลยทั้งสองชอบด้วยกฎหมายดังเช่นศาลฎีกาวินิจฉัย มีปัญหาว่าจะมีผู้ใดปฏิบัติให้ชุมชนเกิดความเจริญต่อไปหรือไม่

๓. การกระทำของจำเลยที่ ๑ ขณะดำรงตำแหน่งรองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการฯ ได้สั่งการโดยชอบกฎหมาย ผู้ว่าราชการฯ ควรจะรับผิดชอบหรือไม่ ถ้าผู้ว่าราชการฯ ไม่ต้องรับผิดชอบ แล้วบุคคลผู้ใช้อำนาจเหนือผู้ว่าราชการฯ ควรรับผิดชอบหรือไม่

ข้อสอบพร้อมรศคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ
ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๙
วิชากฎหมายอาญาและกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
วันเสาร์ที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๖๐

คำถาม ๑๐ ข้อรวม ๑๐๐ คะแนนเวลาตอบ ๔ ชั่วโมง ๑๐ นาที (๑๔.๐๐ - ๑๘.๑๐ นาฬิกา)
ให้ยกเหตุผลประกอบคำตอบด้วย

ต่อจากฉบับที่แล้ว

ข้อ ๗ นายทุนฟ้องนายบุตรทายาทคนเดียวของนางเย็นให้ไปจดทะเบียนต่ออายุสัญญาเช่าที่ดินที่มีโฉนดซึ่งนางเย็นให้นายทุนเช่าเป็นระยะเวลา ๔ ปี โดยสัญญาเช่าที่ดินมีข้อความว่าเมื่อครบอายุสัญญาเช่าแล้ว นางเย็นยินยอมจดทะเบียนต่ออายุสัญญาเช่าให้แก่นายทุนอีก ๔ ปี และได้นำสัญญาเช่าไปจดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว แต่ก่อนครบกำหนดระยะเวลาเช่า ๔ ปีดังกล่าว นางเย็นถึงแก่ความตาย และนายทุนได้แจ้งนายบุตรในงานศพของนางเย็นว่าให้ไปจดทะเบียนต่ออายุสัญญาเช่าอีก ๔ ปี แต่นายบุตรไม่ยินยอมให้ต่อสัญญา ขณะคดีอยู่ระหว่างการพิจารณา นางข้าได้ฟ้องขับไล่ นายทุนจากที่ดินแปลงเดียวกันนั้นเป็นอีกคดีหนึ่งอ้างว่า ขณะที่นางเย็นซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวจากนายจนเมื่อห้าปีก่อนนั้น นายจนเป็นบุคคลล้มละลาย สัญญาซื้อขายที่ดินจึงเป็นโมฆะ แต่นางข้าเป็นเจ้าของที่ดินที่แท้จริงเพราะซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวจากการขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจนในคดีล้มละลาย นายทุนต่อสู้ว่านางข้าเป็นบุคคลภายนอกไม่เกี่ยวข้องกับสัญญาซื้อขายระหว่างนางเย็นกับนายจน และนางข้ารู้ว่านางเย็นซื้อที่ดินจากนายจนเกินกว่าหนึ่งปีแล้ว จึงไม่สามารถใช้สิทธิเรียกร้องอันเกิดแต่การกลับคืนสู่ฐานะเดิมได้

ให้วินิจฉัยว่า

(ก) ข้อกล่าวอ้างของนายทุนในคดีที่ฟ้องนายบุตรฟังขึ้นหรือไม่

(ข) ข้อต่อสู้ของนายทุนในคดีที่ถุกนางข้าฟ้องฟังขึ้นหรือไม่

รศคำตอบ

(ก) ข้อความตามข้อตกลงในสัญญาเช่าที่ดินพิพาทเป็นแต่เพียงคำมั่นของนางเย็นว่าจะให้นายทุนเช่าที่ดินพิพาทต่อไปเท่านั้น ยังไม่ก่อให้เกิดสัญญา แม้สัญญาเช่าเดิมจะทำได้ทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อพนักงาน

เจ้าหน้าที่ไว้ แต่คำมั่นนี้ก็ยังไม่เกิดผลผูกพันนางเย็นเพราะยังไม่ได้ความว่านายทุนได้สนองรับก่อนนางเย็นถึงแก่ความตาย ทั้งเมื่อนายทุนรู้อยู่แล้วว่านางเย็นถึงแก่ความตายก่อนสัญญาเช่าจะครบกำหนด ๔ ปี กรณีต้องบังคับตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๖๐ ซึ่งบัญญัติว่ามิให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๖๙ วรรคสอง มาใช้บังคับ คำมั่นของนางเย็นย่อมไม่มีผลบังคับ และไม่เป็นมรดกของนางเย็น จึงไม่มีผลผูกพันนายบุตรซึ่งเป็นทายาทผู้รับมรดกของนางเย็น นายทุนจึงไม่มีสิทธิเรียกร้องให้นายบุตรจดทะเบียนต่ออายุสัญญาเช่าให้นายทุนอีก ๔ ปีได้ ข้อกล่าวอ้างของนายทุนฟังไม่ขึ้น

(ข) บุคคลล้มละลายย่อมไม่มีอำนาจจัดการทรัพย์สินของตน เมื่อสัญญาซื้อขายที่ดินระหว่างนางเย็นกับนายจนทำขึ้นในขณะที่นายจนเป็นบุคคลล้มละลาย สัญญาดังกล่าวจึงตกเป็นโมฆะ ซึ่งผู้มีส่วนได้เสียคนหนึ่งคนใดจะยกความเสียหายแก่แห่งโมฆะกรรมขึ้นกล่าวอ้างก็ได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๗๒ วรรคหนึ่ง เมื่อนางข้าเป็นผู้ซื้อที่ดินแปลงดังกล่าวจากการขายทอดตลาดในคดีล้มละลายของนายจน นางข้าจึงเป็นผู้ที่จะได้ประโยชน์หากสัญญาซื้อขายที่ดินระหว่างนางเย็นกับนายจนไม่เป็นผลเพราะสัญญาเป็นโมฆะดังที่นางข้าอ้าง นางข้าจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่สามารถยกความเสียหายแก่แห่งโมฆะกรรมของสัญญาซื้อขายที่ดินดังกล่าวขึ้นกล่าวอ้างได้ แม้นางข้าจะเป็นบุคคลภายนอกสัญญาก็ตาม

แม้นางข้าจะรู้ว่านางเย็นซื้อที่ดินจากนายจนมาเกินกว่าหนึ่งปีแล้ว ก็ไม่ตัดสิทธินางข้าที่จะยกความเสียหายแก่แห่งโมฆะกรรมขึ้นกล่าวอ้าง เพราะนิติกรรมที่เป็นโมฆะย่อมเสียหายมาตั้งแต่แรก ผู้มีส่วนได้เสียสามารถยกขึ้นกล่าวอ้างได้โดยไม่มีกำหนดอายุความ และกรณีนี้มีใช้การบอกล้างโมฆะกรรมซึ่งต้องใช้สิทธิเรียกร้องอันเกิดแต่การกลับคืนสู่ฐานะเดิมภายในหนึ่งปีนับแต่วันบอกล้าง

โมฆียะกรรมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๗๖ ข้อต่อสู้ของนายทุนจึงฟังไม่ขึ้น

ข้อ ๘ บริษัท ดอน จำกัด มีนายเอส เป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ได้ทำสัญญาจ้างก่อสร้างอาคารพาณิชย์ให้แก่ นายม้า เมื่อครบกำหนดเวลาส่งมอบงานบริษัท ดอน จำกัด ไม่สามารถส่งมอบงานได้ นายม้าจึงมีหนังสือถึงบริษัท ดอน จำกัด เพื่อบอกเลิกสัญญาและเรียกค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๐ ล้านบาท แต่บริษัท ดอน จำกัด เพิกเฉยนายม้าจึงฟ้องบริษัท ดอน จำกัด เรียกค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๖๐ ล้านบาท ต่อมาเมื่อนายเอสทราบว่าเป็นบริษัท ดอน จำกัด ถูกฟ้องคดี นายเอสจึงไปเจรจากับนายม้าและตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความว่า บริษัท ดอน จำกัด ยอมชำระค่าเสียหายให้แก่ นายม้า เป็นเงินจำนวน ๓๐ ล้านบาท ภายใน ๗ วันนับแต่วันทำสัญญาประนีประนอมยอมความ และนายม้าตกลงถอนฟ้องบริษัท ดอน จำกัด บริษัท ดอน จำกัด ได้ชำระค่าเสียหายให้นายม้าครบถ้วนตามสัญญาประนีประนอมยอมความ นายม้าจึงขอถอนฟ้องคดีต่อศาล ศาลอนุญาต บริษัท วาว จำกัด ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นร้อยละ ๓๐ ในบริษัท ดอน จำกัด ไม่เห็นด้วยกับการทำสัญญาประนีประนอมยอมความของบริษัท ดอน จำกัด

ให้วินิจฉัยว่า

(ก) บริษัท วาว จำกัด จะฟ้องนายเอสและนายม้า เพื่อขอเพิกถอนสัญญาประนีประนอมยอมความระหว่าง นายม้ากับบริษัท ดอน จำกัด ได้หรือไม่

(ข) หากบริษัท วาว จำกัด ประสงค์จะถอนนายเอส ออกจากการเป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ของบริษัท บริษัท ดอน จำกัด จะต้องดำเนินการอย่างไร

ธงคำตอบ

(ก) สัญญาประนีประนอมยอมความในเรื่องนี้เป็นสัญญาระหว่างนายม้ากับบริษัท ดอน จำกัด การที่นายเอส ซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ของบริษัท ดอน จำกัด เป็นผู้เจรจาทำสัญญาประนีประนอมยอมความ จึงเป็นการที่นายเอสกระทำในฐานะผู้แทนนิติบุคคล มิใช่กระทำในฐานะคู่สัญญาที่จะถูกฟ้องในกรณีนี้ได้ เพราะการฟ้องคดีเพิกถอนสัญญาประนีประนอมยอมความจะต้องฟ้องคู่สัญญาเท่านั้น นอกจากนี้ เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าได้มีการทำสัญญาประนีประนอมยอมความกันโดยฉ้อฉล หรือมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมาย หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน สัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าว

จึงสมบูรณ์ บริษัท วาว จำกัด จึงจะฟ้องนายเอสและนายม้าเพื่อขอเพิกถอนสัญญาประนีประนอมยอมความระหว่างนายม้ากับบริษัท ดอน จำกัด ไม่ได้

อย่างไรก็ดี การจะฟ้องนายเอสซึ่งเป็นผู้แทนนิติบุคคลในกรณีนี้จะกระทำต่อเมื่อได้ความว่าการทำสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวทำให้บริษัท ดอน จำกัด ได้รับความเสียหาย ซึ่งบริษัท ดอน จำกัด ต้องเป็นผู้ฟ้องร้องเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนจากนายเอส หากบริษัท ดอน จำกัด ไม่ยอมฟ้องร้องนายเอส บริษัท วาว จำกัด ในฐานะผู้ถือหุ้นจึงจะฟ้องนายเอสเพื่อเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๖๕ ได้ แต่เพราะเหตุที่การขอให้เพิกถอนสัญญาประนีประนอมยอมความระหว่างนายม้ากับบริษัท ดอน จำกัด ไม่ใช่เป็นการฟ้องร้องเรียกเอาค่าสินไหมทดแทนจากนายเอสกรรมการผู้ทำให้บริษัท ดอน จำกัด เสียหาย ดังนั้นบริษัท วาว จำกัด จึงจะฟ้องนายเอสเพื่อขอเพิกถอนสัญญาประนีประนอมยอมความดังกล่าวไม่ได้เช่นกัน

(ข) การถอนนายเอสออกจากการเป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ของบริษัท ดอน จำกัด จะกระทำได้โดยที่ประชุมใหญ่ของผู้ถือหุ้นเท่านั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๑๕๑ เมื่อบริษัท วาว จำกัด ถือหุ้นในบริษัท ดอน จำกัด อยู่ร้อยละ ๓๐ ซึ่งเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าแห่งจำนวนหุ้นของบริษัท ดอน จำกัด บริษัท วาว จำกัด จึงสามารถทำหนังสือร้องขอให้บริษัท ดอน จำกัด เรียกประชุมวิสามัญเพื่อให้ที่ประชุมพิจารณาถอนนายเอสออกจากการเป็นกรรมการผู้จัดการใหญ่ของบริษัท ดอน จำกัด ได้ตามมาตรา ๑๑๗๓

ข้อ ๙ บริษัท ก. จำกัด ทำสัญญาจ้างบริษัท มั่งคั่ง จำกัด ก่อสร้างอาคารสูง ๒๐ ชั้น และทำสัญญาจ้างนายเฮง ให้เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานก่อสร้างโดยที่ดินที่จะก่อสร้างอาคารดังกล่าวอยู่ติดกับที่ดินของนายหนึ่งซึ่งนายหนึ่งสร้างบ้านอยู่อาศัยและมีบ่อเลี้ยงปลาแฟนตาซีคาร์พภายในบริเวณบ้าน ระหว่างการก่อสร้าง บริษัท มั่งคั่ง จำกัด โดยความยินยอมของบริษัท ก. จำกัด ได้ว่าจ้าง บริษัท ส. จำกัด ให้ทำงานตอกเจาะและหล่อเสาเข็ม โดยเริ่มทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ หลังจากตอกเจาะและหล่อเสาเข็มได้ประมาณ ๒ เดือน นายหนึ่งพบว่าบ้านของตนมีรอยแตกร้าวบริเวณคานและกำแพงบ้านหลายแห่งอันเนื่องมาจากการตอกเจาะและหล่อเสาเข็มนายหนึ่งจึงมีหนังสือแจ้งให้บริษัท มั่งคั่ง จำกัด หยุดก่อสร้างพร้อมทั้งเรียกร้องค่าเสียหายแต่บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ยังคงสั่งให้บริษัท ส. จำกัด

ทำงานตอกเจาะและหล่อเสาเข็มต่อไปจนแล้วเสร็จในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ นอกจากนี้ ระหว่างการก่อสร้างตัวอาคาร บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ไม่จัดหาเครื่องป้องกันเศษวัสดุอุปกรณ์จากสถานที่ก่อสร้างมิให้ตกลงปนปลิวเข้ามาในที่ดินและบ้านข้างเคียง ทำให้มีเศษวัสดุก่อสร้างจากอาคารที่กำลังก่อสร้างตกลงเข้าไปในบริเวณบ้านและบ่อปลาของนายหนึ่ง ทำให้น้ำในบ่อเน่าเสียเป็นเหตุให้ปลาแพนตาซีคาร์พของนายหนึ่งซึ่งใช้เวลาเลี้ยงไม่น้อยกว่า ๕ ปี และขณะการประกวดจนมีชื่อเสียงตายไป ๕ ตัว นายหนึ่งจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๗ แจ้งให้บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ระงับการก่อสร้างอีกครั้งหนึ่งพร้อมทั้งให้ชดใช้ค่าเสียหายจากการที่ปลาแพนตาซีคาร์พของนายหนึ่งตาย เป็นเงินรวม ๕๐๐,๐๐๐ บาท บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ยังคงสั่งให้ก่อสร้างอาคารต่อไปจนแล้วเสร็จในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ต่อมาวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๘ นายหนึ่งฟ้องบริษัท มั่งคั่ง จำกัด ในฐานะผู้รับจ้างก่อสร้าง และนายเองในฐานะวิศวกรผู้ควบคุมงาน ให้ร่วมกันรับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายเนื่องจากการตอกเจาะและหล่อเสาเข็มทำให้บ้านของนายหนึ่งแตก ร้าวเสียหาย เป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท และค่าเสียหายเนื่องจากปลาแพนตาซีคาร์พตาย ๕ ตัว เป็นเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ให้การต่อสู้ว่า การตอกเจาะและหล่อเสาเข็มกระทำโดยบริษัท ส. จำกัด บริษัท มั่งคั่ง จำกัด จึงไม่ต้องรับผิดชอบ อีกทั้งนายหนึ่งทราบว่าการตอกเจาะและหล่อเสาเข็มแล้วเสร็จไปตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ การที่นายหนึ่งนำคดีมาฟ้องเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ จึงขาดอายุความแล้ว ส่วนนายเองให้การต่อสู้ว่าการที่ปลาแพนตาซีคาร์พของนายหนึ่งตายเป็นเพราะการกระทำของบริษัท มั่งคั่ง จำกัด ผู้รับจ้างก่อสร้าง โดยนายเองไม่มีส่วนร่วมและไม่ต้องร่วมรับผิดชอบ

ให้วินิจฉัยว่า ข้อต่อสู้ของบริษัท มั่งคั่ง จำกัด และนายเอง ฟังขึ้นหรือไม่

ธงคำตอบ

สัญญาจ้างก่อสร้างอาคารสูง ๒๐ ชั้น เป็นสัญญาจ้างทำของ การที่บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ผู้รับจ้างได้จ้างให้บริษัท ส. จำกัด เป็นผู้ทำงานตอกเจาะและหล่อเสาเข็มของอาคารที่กำลังสร้าง บริษัท ส. จำกัด จึงเป็นผู้รับจ้างช่วง และเมื่อการตอกเจาะและหล่อเสาเข็มของบริษัท ส. จำกัด ทำให้บ้านของนายหนึ่งได้รับความเสียหายมีรอยแตกร้าวบริเวณคานและกำแพงบ้านหลายแห่ง บริษัท ส. จำกัด จึงต้องรับผิดชอบต่อนายหนึ่งในการกระทำละเมิดตามประมวลกฎหมาย

แพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐

ประเด็นที่บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ต่อสู้ว่าการตอกเจาะและหล่อเสาเข็มกระทำโดยบริษัท ส. จำกัด บริษัท มั่งคั่ง จำกัด จึงไม่ต้องรับผิดชอบ เมื่อกรณีนี้เป็นสัญญาจ้างทำของมิใช่สัญญาจ้างแรงงาน แม้ผู้ว่าจ้างจะไม่ต้องรับผิดชอบเพื่อความเสียหายอันผู้รับจ้างได้ก่อให้เกิดขึ้นแก่บุคคลภายนอกในระหว่างการทำการงานที่ว่าจ้างก็ตาม แต่เมื่อปรากฏว่าบริษัท มั่งคั่ง จำกัด ผู้รับจ้างก่อสร้างจากบริษัท ก. จำกัด ทราบว่ามีความเสียหายเกิดจากงานที่ว่าจ้างแล้ว แต่ยังคงสั่งให้บริษัท ส. จำกัด ตอกเจาะและหล่อเสาเข็มต่อไป จึงเป็นกรณีที่บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ผู้ว่าจ้างเป็นผู้ผิดในส่วนของงานที่สั่งให้บริษัท ส. จำกัด ผู้รับจ้างทำตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๘ บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ในฐานะผู้ว่าจ้าง จึงต้องร่วมรับผิดชอบกับบริษัท ส. จำกัด ผู้รับจ้าง ในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่นายหนึ่งตามมาตรา ๔๒๘ ประกอบมาตรา ๔๒๐ ข้อต่อสู้ของบริษัท มั่งคั่ง จำกัด ในประเด็นนี้ฟังไม่ขึ้น

ประเด็นที่บริษัท มั่งคั่ง ต่อสู้ว่านายหนึ่งทราบว่าการตอกเจาะและหล่อเสาเข็มแล้วเสร็จตั้งแต่เดือนสิงหาคม ๒๕๕๖ แต่นำคดีมาฟ้องเมื่อเดือนมีนาคม ๒๕๕๘ คดีจึงขาดอายุความนั้น แม้บริษัท ส. จำกัด จะตอกเจาะและหล่อเสาเข็มเสร็จ แต่งานก่อสร้างอาคารก็ยังคงต้องดำเนินการต่อเนื่องไปจนเสร็จบริบูรณ์ จะถือเอางานช่วงใดช่วงหนึ่งที่บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ก่อสร้างเสร็จเป็นวันเริ่มนับอายุความฟ้องร้องหาได้ไม่ ดังนั้น ตราบใดที่บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ยังกระทำการก่อสร้างต่อไปซึ่งเป็นเหตุให้นายหนึ่งได้รับความเสียหาย โดยบริษัท มั่งคั่ง จำกัด ไม่ยอมละเว้นหรือระงับความเสียหายที่เกิดแก่บ้านของนายหนึ่งย่อมถือได้ว่าบริษัท มั่งคั่ง จำกัด กระทำละเมิดต่อนายหนึ่งติดต่อกันตลอดมา นายหนึ่งมีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากบริษัท มั่งคั่ง จำกัด เพราะการกระทำนั้นได้นับแต่วันที่บริษัท มั่งคั่ง จำกัด ก่อสร้างอาคารแล้วเสร็จเมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อันถือได้ว่านายหนึ่งรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ที่จะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนตั้งแต่วันดังกล่าว การที่นายหนึ่งฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๘ จึงไม่เกินหนึ่งปี คดียังไม่ขาดอายุความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง ข้อต่อสู้ของบริษัท มั่งคั่ง จำกัด ในประเด็นนี้ฟังไม่ขึ้น

สำหรับนายเอง ซึ่งบริษัท ก. จำกัด ว่าจ้างให้เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานก่อสร้าง มีหน้าที่ต้องใช้ความระมัดระวังเอาใจใส่สอดส่องควบคุมการก่อสร้างให้ถูกต้องตามหลัก

วิชาชีพโดยใกล้ชิด หากนายเฮงได้ใช้ความระมัดระวังอย่างผู้มีวิชาชีพก็ต้องควบคุมดูแลให้บริษัท มั่งคั่ง จำกัด จัดหาเครื่องป้องกันเศษวัสดุอุปกรณ์จากสถานที่ก่อสร้างมิให้ตกลงปนปลิวเข้ามาในที่ดินและบ้านข้างเคียง การที่ปลาแพนตาซี คาร์พของนายหนึ่งตายเพราะมีเศษวัสดุก่อสร้างจากอาคารที่กำลังก่อสร้างตกลงเข้าไปในบริเวณบ้านและบ่อปลาของนายหนึ่ง ทำให้น้ำในบ่อเน่าเสีย นายเฮงยอมมีส่วนผิดอยู่ด้วย นายเฮงจึงต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่นายหนึ่งดังกล่าวด้วย ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ แต่เนื่องจากกรณีนี้เป็นกรณีบุคคลหลายคนก่อให้เกิดความเสียหายแก่นายหนึ่งโดยร่วมกันทำละเมิด แม้จะไม่สามารถรู้ตัวได้แม้ว่าในพวกที่ทำละเมิดร่วมกันนั้นคนไหนเป็นผู้ก่อให้เกิดความเสียหายก็ตาม นายเฮงยอมต้องร่วมรับผิดชอบกับบริษัท มั่งคั่ง จำกัด ในการชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่นายหนึ่งตามมาตรา ๔๓๒ ข้อต่อสู้ของนายเฮงจึงฟังไม่ขึ้น

ข้อ ๑๐ นายดำแต่งงานจดทะเบียนสมรสกับนางแดง แต่ไม่มีบุตร โดยนางแดงมีบุตรคือนายฟ้าที่เกิดจากอดีตสามี นายดำได้จดทะเบียนรับนายขาวเป็นบุตรบุญธรรม โดยในการจดทะเบียนดังกล่าวนางแดงได้ให้ความยินยอมต่อมานางแดงถึงแก่ความตาย โดยมีทรัพย์มรดกที่เป็นสินส่วนตัวเป็นที่ดินจำนวน ๑ แปลง นายดำและนายฟ้าได้แต่งตั้งให้นายเขียวเป็นผู้จัดการมรดกของนางแดง โดยนายดำไม่เคยยุ่งเกี่ยวหรือทวงถามให้แบ่งที่ดินและเคยพูดกับนายเขียวว่าไม่ต้องการรับมรดกที่ดินดังกล่าว นายเขียวจึงได้จดทะเบียนโอนที่ดินเป็นชื่อของนายฟ้า ต่อมานายดำได้เสียชีวิตลง หลังจากนายดำเสียชีวิต ๒ ปี นายขาวสืบทราบว่ นายดำมีทรัพย์มรดกเป็นที่ดินส่วนหนึ่งของนางแดงด้วย นายขาวจึงขอให้นายฟ้าแบ่งที่ดินให้แก่ตน นายฟ้าไม่ดำเนินการให้ นายขาวจึงยื่นฟ้องนายฟ้าให้แบ่งที่ดินดังกล่าวให้แก่ตนในฐานะเป็นทรัพย์มรดกของนายดำ นายฟ้ายื่นคำให้การต่อสู้ ดังนี้

(ก) นายขาวไม่มีสิทธิฟ้องเรียกร้องให้นายฟ้าแบ่งที่ดินทรัพย์มรดกดังกล่าวเนื่องจากนายขาวไม่ใช่ทายาทที่จะมีสิทธิได้รับมรดกที่ดินของนางแดงที่ตกทอดแก่นายดำ

(ข) นายดำสละทรัพย์มรดกแล้ว โดยไม่เคยยุ่งเกี่ยวหรือทวงถามให้แบ่งที่ดินและเคยพูดกับนายเขียวว่าไม่ต้องการรับมรดกที่ดินดังกล่าว

(ค) นายเขียวได้จดทะเบียนโอนที่ดินเป็นกรรมสิทธิ์ของนายฟ้าเพียงคนเดียวแล้ว เมื่อนายขาวยื่นฟ้องคดีเพื่อเรียกทรัพย์มรดกเกิน ๑ ปีนับแต่เจ้ามรดกตาย คดีจึงขาด

อายุความ

ให้วินิจฉัยว่าข้อต่อสู้ของนายฟ้าทั้งสามประเด็นฟังขึ้นหรือไม่

ธงคำตอบ

(ก) นางแดงซึ่งเป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของนายดำได้ถึงแก่ความตายก่อนนายดำ นายดำจึงเป็นทายาทโดยธรรมของนางแดงตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๒๙ วรรคสอง และมีสิทธิได้รับมรดกของนางแดงตามมาตรา ๑๖๓๕ นายดำจดทะเบียนรับนายขาวเป็นบุตรบุญธรรม โดยนางแดงซึ่งเป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายได้ให้ความยินยอม จึงเป็นการรับบุตรบุญธรรมโดยชอบตามมาตรา ๑๕๙๘/๒๕ จึงถือว่านายขาวเป็นผู้สืบสันดานเหมือนกับบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของนายดำตามมาตรา ๑๖๒๗ และมีสิทธิได้รับมรดกของนายดำในฐานะทายาทโดยธรรมตามมาตรา ๑๖๒๙ (๑) ซึ่งรวมถึงที่ดินซึ่งเป็นทรัพย์มรดกของนางแดงในส่วนที่ตกทอดให้แก่นายดำด้วย ข้อต่อสู้ของนายฟ้าในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น

(ข) แม้นายดำจะไม่เคยยุ่งเกี่ยวหรือทวงถามให้แบ่งที่ดินทรัพย์มรดกและเคยพูดกับนายเขียวว่าไม่ต้องการรับมรดกที่ดินดังกล่าวก็ตาม แต่ไม่ปรากฏว่านายดำได้แสดงเจตนาสละมรดกโดยชัดแจ้งเป็นหนังสือมอบไว้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือทำเป็นสัญญาประนีประนอมยอมความไว้ จึงไม่มีผลเป็นการสละทรัพย์มรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๖๑๒ ข้อต่อสู้ของนายฟ้าในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น

(ค) การที่นายเขียวจดทะเบียนโอนที่ดินให้เป็นกรรมสิทธิ์ของนายฟ้าเพียงคนเดียวเป็นการแบ่งปันทรัพย์มรดกที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากนายดำยังไม่ได้สละมรดก ที่ดินจึงยังเป็นทรัพย์สินในกองมรดกของนายแดง การที่นายฟ้ามียชื่อเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินดังกล่าวทางทะเบียนจึงเป็นเพียงแต่การครอบครองทรัพย์มรดกที่ยังไม่ได้แบ่งปันแทนทายาททุกคนเท่านั้น เมื่อนายดำถึงแก่ความตายโดยยังมิได้รับการแบ่งปันทรัพย์มรดกของนางแดงในส่วนที่เป็นของตน นายขาวซึ่งเป็นทายาทโดยธรรมของนายดำ จึงฟ้องขอแบ่งทรัพย์มรดกได้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๗๔๘ นายฟ้าจึงไม่สามารถยกอายุความมรดกตามมาตรา ๑๗๕๔ ขึ้นต่อสู้นายขาวได้ คดีจึงยังไม่ขาดอายุความ ข้อต่อสู้ของนายฟ้าในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น

มุมมองข่าว

สวัสดิ์ศรีรับ

สมาชิกจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาและผู้อ่านทุกท่าน

สัตยา อรุณธารี

ขณะนี้ เนติบัณฑิตยสภา ในพระบรมราชูปถัมภ์ เปิดรับสมัครนักศึกษากฎหมายและผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายของไทย สอบแข่งขันรับทุนพัชรกิติยาภาเพื่อการศึกษากฎหมาย (Bajrakitiyabha Fund for Legal Education) เพื่อไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ณ มหาวิทยาลัยคอร์เนล ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน ๑ ทุน **รับสมัครตั้งแต่วันนี้จนถึงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๑** ดูรายละเอียดคุณสมบัติเพิ่มเติมได้ที่ www.thethaibar.or.th หรือสอบถามเพิ่มเติมที่ โทร. ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๐๑ - ๗ กิต ๓ ต่อ ๑๐๑, ๒๑๗

สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา งดการบรรยาย ภาคปกติเวลา ๘.๐๐ ถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกา และภาคค่ำเวลา ๑๗.๐๐ ถึง ๑๙.๕๐ นาฬิกา ในภาคหนึ่ง สมัยที่ ๗๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๑ ดังนี้ครับ

- วันอังคารที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๖๑ (วันวิสาขบูชา)
- วันพฤหัสบดีที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ (วันไหว้ครู งดการบรรยายเฉพาะครึ่งวันเช้า)
- วันอาทิตย์ที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๖๑ (วันอบรมหลักสูตรภาคจริยธรรม)
- วันศุกร์ที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๑ (วันอาสาฬหบูชา)
- วันเสาร์ที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๑ (วันเข้าพรรษาและวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร)
- วันจันทร์ที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๑ (วันหยุดชดเชยวันเข้าพรรษาและวันเฉลิมพระชนมพรรษา สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมหาวชิราลงกรณ บดินทรเทพยวรางกูร)
- วันอาทิตย์ที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๖๑ (วันแม่แห่งชาติ)
- วันจันทร์ที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๖๑ (วันหยุดชดเชยวันแม่แห่งชาติ)

แผนกตำราและคำบรรยาย

เปิดรับจองหนังสือรวมคำบรรยาย ภาค ๑ สมัยที่ ๗๑ (๑๖ เล่ม)

- รับผิดชอบเอง ราคาชุดละ ๑,๓๐๐ บาท
- รับทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ราคาชุดละ ๑,๙๐๐ บาท (รวมค่าจัดส่งแล้ว)
- รับทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ EMS ราคาชุดละ ๒,๕๐๐ บาท (รวมราคาค่าจัดส่งแล้ว)

วันเวลาการสั่งจอง

- สั่งจองทางธนาณัติส่งผ่านทางไปรษณีย์ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๑
- สั่งจองที่แผนกตำราและคำบรรยาย ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑

สอบถามรายละเอียดที่ แผนกตำราและคำบรรยาย โทร ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๐๑ - ๗ กิต ๓ ต่อ ๑๐๖ และ โทร. ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๑๔ และสามารถดาวน์โหลดใบสั่งจองได้ที่ www.thethaibar.or.th

แผนกหนังสือคำพิพากษาฎีกาและวารสาร

เปิดให้ผู้สนใจสั่งจองนิตยสารบทบัณฑิตย์ ประจำปี ๒๕๖๑ เล่มที่ ๗๔ ตอน ๑ - ๔ ตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

- ประเภท ส่งไปรษณีย์ ปีละ ๖๕๐ บาท (รวมค่าส่งไปรษณีย์ภายในประเทศ)
- ประเภท รับเอง ปีละ ๕๐๐ บาท

สอบถามรายละเอียดที่ แผนกหนังสือคำพิพากษาฎีกาและวารสาร โทร ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๐๑ - ๗ กิต ๓ ต่อ ๑๐๕ และ โทร. ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๑๒ และสามารถดาวน์โหลดใบสั่งจองได้ที่ www.thethaibar.or.th

* กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ, กรรมการเนติบัณฑิตยสภา, กรรมการอำนวยการอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภา, อนุกรรมการวิชาการ, อนุกรรมการพิจารณามาตรฐานการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิตฯ, อาจารย์ผู้บรรยายวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ภาคปกติ) สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, น.บ. (เกียรตินิยม), น.บ.ท., น.ม. นิติศาสตร์ قضีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขานิติศาสตร์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ)

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

พัฒนาระบบการเงินการคลังของเนติบัณฑิตยสภาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ดร.กนก จุลมนต์ รองเลขาธิการสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา เป็นประธานในการประชุมหารือร่วมกันระหว่างเนติบัณฑิตยสภาและธนาคารกรุงไทยเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการเงินการคลังผ่านนวัตกรรมทางการเงินและเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งสามารถรองรับการให้บริการ แก่พนักงานเนติบัณฑิตยสภาและนักศึกษาสำนักอบรมศึกษากฎหมายฯ ณ ห้องประชุม ชั้น ๔ อาคารเนติบัณฑิตยสภา ในวันพุธที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๖๑ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ทั้งนี้ เพื่อเป็นส่วนร่วมในการนำเนติบัณฑิตยสภาไปสู่การเป็นสังคมไร้เงินสด (Cashless Society) และสอดคล้องกับนโยบาย National e-Payment ของรัฐบาล

เยี่ยมชมงานห้องสมุดฯ

ผศ.ดร.ศรีพัชรา สิทธิกำจร ผู้อำนวยการกองกลาง และอนุกรรมการฝ่ายปฏิคม เนติบัณฑิตยสภา นางพรพรรณ แดงอ่อน หัวหน้าส่วนงานประชาสัมพันธ์ ได้ให้การต้อนรับบุคลากร ฝ่ายบริหารงานวิจัยของศูนย์บริการทางการศึกษา โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ณ ห้องประชุมมหาวชิราวุธ ๔ อาคารสถานศึกษาและฝึกอบรมฯ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๖๑ ในโอกาสขอเข้าเยี่ยมชมระบบบริการห้องสมุดเพื่อเป็นแนวทางในการบริการจัดการศูนย์การวิจัยของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ โดยมีนางสาวกนกวรรณ เจตนะจิตร หัวหน้าส่วนงานห้องสมุด และนางสาวอัญญา รัตนตну บรรณารักษ์ปฏิบัติการ ร่วมให้การต้อนรับและนำเยี่ยมชมงานบริการของห้องสมุดเนติบัณฑิตยสภา ณ บริเวณ ชั้น ๓ อาคารเนติบัณฑิตยสภาด้วย

บรรณาธิการแฉล่อง

วันที่ ๑ พฤษภาคมของทุกปี เป็นวันระลึกถึงผู้ใช้แรงงาน เป็นที่ทราบกันดีว่า แรงงานทุกคนถือเป็นพลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ เป็นภาคการผลิตที่สำคัญในการผลักดันให้ เศรษฐกิจของประเทศเจริญก้าวหน้าซึ่งหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องต่างตระหนักถึงความสำคัญของผู้ใช้ แรงงาน จึงมุ่งมั่นในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้ใช้แรงงานและครอบครัว ให้มีความมั่นคง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีศักดิ์ศรีตามนโยบายของภาครัฐ และร่วมกันขับเคลื่อนให้เกิด ผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรมตามแนวหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สมดังคำขวัญวันแรงงานแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๖๑ ว่า “แรงงานไทยสามัคคี สดุดีองค์กรราชัน ก้าวทันเทคโนโลยี ๔.๐”

จุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ บทความ เนื่องจากปก เสนอเรื่อง “วันแรงงาน แห่งชาติ” โดย โทศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง กล่าวถึง ความเป็นมาของวันแรงงานแห่งชาติ, บทความ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “อำนาจของนายอำเภอซึ่งเป็นพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เมื่อมีผู้กล่าวโทษในคดีอาญา” โดย ดร.รณกฤต วรธนัชชากุล โปรดติดตาม, บทความ คำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “เคลื่อนย้าย ศพเพื่อปิดบังการตาย” โดย ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง กล่าวถึง การทำร้ายหรือฆ่าผู้อื่นยอมเป็น ความผิดอาญารวมถึงการเคลื่อนย้ายศพ แม้ไม่มีสภาพบุคคลแล้ว ศพยอมบ่งบอกถึงพยานหลักฐานในการ กระทำผิด และบุคคลที่ก่อความผิดได้, บทความ เจาะฎีกาเด่น เสนอเรื่อง “คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๕๙/ ๒๕๕๗” โดย รังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์, มนต์ชัย ชนินทรลีลา และ นภสร วิจักษณบดี กล่าวถึง การกั๊ยมเงิน, บทความ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย เสนอเรื่อง “A Historic Summit” โดย วิชิตา ศิริยุทธวัฒนา กล่าวถึง การประชุมครั้งประวัติศาสตร์ของเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ พร้อมคำศัพท์ที่น่าสนใจ บทความเรื่อง “ฎีกาที่เป็นบรรทัดฐาน” โดย ชัยวัฒน์ เกตุปริชาสวัสดิ์ โปรดติดตาม, ข้อสอบพร้อม ธงคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๙ วิชากฎหมายอาญาและกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ข้อ ๗ - ๑๐ ปิดท้ายด้วย “มุขข่าว” โดย สัตยา อรุณธารี

พบกันใหม่เดือนมิถุนายน

ศิริอร เทชะบำรุง มณีสินธุ์

ติดตามอ่านจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาฉบับย้อนหลังได้ที่เว็บไซต์เนติบัณฑิตยสภา

<http://www.thethaibar.or.th>

เอกสารเผยแพร่ความรู้ แจกฟรี ห้ามจำหน่าย

(สงวนสิทธิ์ใช้ในกิจการของแผนกประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภาเท่านั้น)

จัดทำโดย คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

เนติบัณฑิตยสภา เลขที่ ๓๒-๒ หมู่ที่ ๑๖ ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐

พิมพ์ที่ : บริษัท กรุงเทพสาบ พับลิชชิ่ง จำกัด

๔๓/๑๓๗ ถนนพหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐